

Кличко Віталій Володимирович

Матеріал з Вікіпедії — вільної енциклопедії.

Віта́лій Володи́мирович Кличко́ (нар. 19 липня 1971, с. Біловодське, Чуйська область, Киргизька РСР) — український державний діяч, боксер, політик, громадський діяч, меценат, учений-педагог. Старший брат професіонального боксера, чемпіона світу за версіями IBF, IBO, WBO і WBA Володимира Кличка.

Народний депутат України 7-го скликання (з 12 грудня 2012 по 5 червня 2014 року).^[7]

Міський голова Києва з 5 червня 2014 року.^[8] Голова КМДА з 25 червня 2014 року.^[9] Голова Асоціації міст України з 23 січня 2016 року.^[10] Герой України (2004).

Член громадської ради журналу «ЄвроАтлантика».

Шестиразовий чемпіон світу з кікбоксингу (двічі серед аматорів і чотири рази серед професіоналів). Чемпіон світу з боксу у важкій ваговій категорії за версіями WBO (1999—2000 роки), WBC (2004—2005 роки та 2008—2014 роки), The Ring (2004—2005 роки). Протягом кар'єри переміг 15 бійців за титул чемпіона світу у важкій вазі, з них 2 — за тзв. «легітимний» чемпіонський титул^{[11][12]}. Срібний призер чемпіонату світу з боксу серед аматорів за версією AIBA (1995 рік). Єдиний боксер, якому вручили пояс «Вічного» чемпіона світу у важкій вазі за версією WBC. Триразовий чемпіон України з боксу серед аматорів. Чемпіон I Всесвітніх ігор військовослужбовців у важкій ваговій категорії (1995 рік). 11 червня 2018 року першим з громадян України включений до Міжнародної зали боксерської слави^[13]. Займає 35-е місце в рейтингу найкращих боксерів в історії незалежно від вагової категорії за версією BoxRec^[14].

З 24 квітня 2010 року лідер партії УДАР (Український Демократичний Альянс за Реформи) Віталія Кличка.^[15]

Депутат Київської міської ради (до грудня 2012 року), голова фракції «УДАР Віталія Кличка»; член палати місцевих влад Конгресу місцевих та регіональних влад Ради Європи; голова правління Фонду Кличків (з серпня 2003 року); член Національного олімпійського комітету України (з червня 2005 року). Представник програми ЮНЕСКО «Освіта для дітей у нестатку» (з 2000 року). Радник Президента України (2006—2008 роки)^[16].

Кандидат наук з фізичного виховання і спорту, магістр Національної академії державного управління при Президентові України за спеціальністю «Управління суспільним розвитком».

Віталій Володимирович Кличко

Київський міський голова

Нині на посаді

На посаді з	5 червня 2014
Президент	Петро Порошенко Володимир Зеленський
Попередник	Леонід Черновецький Галина Герега (в.о.)

Голова Київської міської державної адміністрації

Нині на посаді

На посаді з	25 червня 2014
Президент	Петро Порошенко Володимир Зеленський
Попередник	Володимир Бондаренко

Голова Асоціації міст України

Нині на посаді

На посаді з	23 січня 2016
Попередник	Іван Куліченко
Народився	19 липня 1971 ^{[1][2][…]} (50 років) Біловодське, Киргизька РСР, СРСР
Відомий як	політик, боксер, кікбоксер
Громадянство	 СРСР → Україна
Національність	українець
Освіта	Національна академія державного управління при Президентові України (НАДУ), ПХДПУ (1996) і Національний університет фізичного виховання і спорту України (2000)

Зміст

Життєпис

Освіта

[Спортивна кар'єра](#)
[Участь у Помаранчевій революції](#)
[Політична кар'єра](#)
[Євромайдан](#)
[Після Євромайдану](#)
[Результати роботи на посаді міського голови](#)
[Ремонт доріг](#)
[Боротьба з нелегальними МАФами](#)
[Боротьба з корупцією](#)
[Конфлікт із Зеленським](#)

[Критика](#)

[Нагороди](#)

[Відзнаки](#)

[Рейтинг довіри](#)

[Курйозні випадки](#)

[Особисте життя](#)

[Статистика в боксі](#)

[Графічне представлення](#)

[Цікаві факти](#)

[Примітки](#)

[Див. також](#)

[Посилання](#)

Політична партія [Блок Петра Порошенка «Солідарність»](#)^{[4][5]}

Батько [Володимир Кличко](#)

Мати [Кличко Надія Улянівна](#)

У шлюбі з [Наталія Кличко](#)

Діти [Єгор-Даніїл, Максим-Олександр, Єлизавета-Вікторія](#)

Рідня [Володимир Кличко](#)

Нагороди

Підпис

[klichko.org \(http://klichko.org\)](http://klichko.org)

Висловлювання (https://uk.wikiquote.org/wiki/%D0%9A%D0%BB%D0%B8%D1%87%D0%BA%D0%BE_%D0%92%D1%96%D1%82%D0%B0%D0%BB%D1%96%D0%B9_%D0%92%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%B4%D0%B8%D0%BC%D0%B8%D1%80%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87?uselang=uk) у Вікіцитатах

Медіафайли (https://commons.wikimedia.org/wiki/Category:Vitali_Klitschko?uselang=uk) у Вікісховищі

Життєпис

Народився 19 липня 1971 року в селищі Біловодську в Киргизстані в родині військовослужбовця, нащадка збіднілого козацького роду, вихідця з Київщини. Його прадід та інші родичі по чоловічій лінії батька постраждали під час репресій проти сільського населення України в 1920—30 рр., частина родини загинула під час Голодомору^[17], а прадід і його родина по жіночій лінії матері були розстріляні під час Голокосту в 1940-х роках.

1980—1985 — жив у чеському містечку Мімонь (ЧССР), де проходив службу його батько [Володимир Родіонович Кличко](#) (24 .04.1947 — 13.07.2011), військовий льотчик Центральної групи військ Радянської армії. 1985 року родина перебралася до України.

2009 — присвоєно звання майора запасу сухопутних військ України.

Освіта

- [Переяслав-Хмельницький педагогічний інститут](#) (1995);
- [аспірантура Національного університету фізичного виховання і спорту України](#);
- кандидатська дисертація «[Бокс: теорія та методика спортивного відбору](#)» (Національний університет фізичного виховання і спорту України, лютий 2000 року).
- [Національна академія державного управління при](#)

Народний депутат України

7-го скликання

УДАР 12 грудня 2012 — 5 червня 2014

Віталій Кличко

Віталій Кличко

Загальна інформація

Повне ім'я Віталій Володимирович Кличко

Прізвисько Доктор Залізний Кулак (англ. *Dr. Ironfist*)

Президентів України, ступінь магістра за спеціальністю «Управління суспільним розвитком» (січень 2011 року)

Спортивна кар'єра

З дитинства захоплювався різними видами єдиноборств, але надавав перевагу кікбоксингу. Шість разів ставав чемпіоном світу з кікбоксингу (двічі серед аматорів і чотири рази серед професіоналів). Пізніше він перейшов у бокс.

1996 Віталій разом з братом Володимиром уклав контракт з гамбурзькою промоутерською компанією «Universum Box-Promotion» і почали тренуватися під керівництвом німецького фахівця Фріца Здунека.

Свій перший професійний боксерський бій провів 16 листопада 1996 року в Гамбурзі проти американця Тоні Бредхема. У першому ж раунді американець опинився в нокаунті, а в другому був нокаутований.

У 1998 став інтерконтинентальним чемпіоном за версією WBO і потрапив до Книги рекордів Гіннеса як перший чемпіон, який виграв 26 двобоїв з найменшими витратами часу.

У жовтні 1998 року нокаутував у Гамбурзі Маріо Шиссера в бою за вакантний титул чемпіона Європи, а в червні 1999 року відібрав в англійця Гербі Гайда чемпіонський пояс за версією WBO. У тому ж 1999 році він провів два успішні захисти.

Першої поразки він зазнав від Кріса Берда. Як виявилось, мав травму плеча, і після бою йому зробили складну операцію.

Після поразки провів бій 25 листопада 2000 року проти дуже стійкого німця Тімо Хоффманна. Наполегливо пресингував суперника увесь бій, але Хоффман витримав бій до кінця. Це був перший бій, який Кличко виграв не нокаутом, а за очками.

27 січня 2001 року в 1-му раунді за 1 хвилину нокаутував відомого американця, Орліна Норріса (51-5), у бою за вакантний інтерконтинентальний титул WBA. Знову отримав травму та близько 10 місяців не виходив на ринг.

8 грудня 2001 року провів бій проти переможця свого брата американця Роса П'юріті. У 11 раунді бій було зупинено, оскільки П'юріті отримав безліч потужних ударів і вже не міг захищатися. Переміг

1987, Чехія м. Мімонь, сш № 32 на світліні праворуч: Вадим Ярошенко, Олександр Нефедов, Віталій Кличко

технічним нокаутом.

У лютому 2002 року, в 11-му раунді нокаутував Вона Біна (42-2) і вдруге захистив титул інтерконтинентального чемпіона. 23 листопада 2002 року він став інтерконтинентальним чемпіоном за версією WBA, перемігши Ларрі Дональда.

21 червня 2003 року на спортивній арені «Staples Center» в Лос-Анджелесі відбувся бій з Ленноксом Льюїсом. Здебільшого діяв від оборони, йому вдавалося пробивати Льюїса у підборіддя. Віталій мало не збив з ніг Льюїса. Проте, унаслідок сильного розтину лівої брови у Віталія головний лікар зупинив бій у перерві між шостим та сьомим раундами. Перевага в рахунку на той час було на боці Кличка. На думку суддів, він виграв

Громадянство	 Україна
Народився	19 липня 1971^{[1][2][…]} (50 років) Біловодське, Киргизька РСР, СРСР
Проживання	Київ, Україна
Alma mater	 Національна академія державного управління при Президентів України (НАДУ), ПХДПУ (1996) і Національний університет фізичного виховання і спорту України (2000)
Вагова категорія	Важка (англ. <i>heavyweight</i>) (понад 90,892 кг)
Стійка	Правша
Зріст	200 см ^[6]
Розмах рук	203 см
Стиль	ортодокс
Професіональна кар'єра	
Перший бій	<u>16 листопада 1996</u>
Останній бій	<u>9 вересня 2012</u>
Боїв	47
Перемог	45
Перемог нокаутом	41
Поразок	2

Брати Клички

чотири з шести проведених раундів і загальний рахунок становив 58:56 на користь українського боксера. Усі чекали продовження протистояння двох великих боксерів. Але реванш не відбувся — Льюїс завершив кар'єру боксера.

6 грудня 2003 року в нью-йоркському «Madison Square Garden» відбувся бій з Кіркком Джонсоном, він тривав лише 5 хвилин і 54 секунди і завершився технічним нокаутом Джонсона.

24 квітня 2004 року зустрівся на ринзі з південноафриканцем Коррі Сандерсом. Двобій завершився технічним нокаутом Сандерса у восьмому раунді. Так Віталій став чемпіоном світу за версією WBC.

11 грудня 2004 захистив свій титул у бою з Денні Уільямсом. Бій завершився у восьмому раунді технічним нокаутом.

Після цього бою потерпав від травм. Унаслідок цього його бій з Хасимом Рахманом переносився 4 рази. Останній було призначено на 12 листопада 2005.

9 листопада 2005 оголосив про завершення спортивної кар'єри, однак у січні 2007 повідомив про намір повернутись до професійного боксу та змагатися за звання чемпіону WBC з Олегом Маскаєвим^[18].

1 грудня 2005 Віталій і Володимир Клички одержали найпрестижнішу медіапремію Німеччини — Бамбі (нім. *Bambi*).

11 жовтня 2008 повернувся на ринг і переміг у бою проти Семюеля Пітера технічним нокаутом^[19]. Суперник відмовився від поєдинку після 8-го раунду. Таким чином, пояс за версією WBC знову повернувся до Віталія Кличка. Разом з цією перемогою брати Клички досягли своєї давньої мети та встановили світовий рекорд — вперше в історії професійного боксу чемпіонами у важкій ваговій категорії за версіями найпрестижніших світових організацій IBF, WBC та WBO стали одночасно два рідні брати.

21 березня 2009 Чемпіон світу в важкій вазі за версією WBC Віталій Кличко успішно захистив свій титул у бою проти кубинця Хуана Карлоса Гомеса^[20].

29 травня 2010 здобув ювілейну (сорокову) перемогу в своїй професійній кар'єрі у бою проти поляка Альберта Сосновського. Бій закінчився у 10 раунді нокаутом.

16 жовтня 2010 чергову перемогу в поєдинку з Шеноном Брігсом.

19 березня 2011 у першому раунді через 2:45 від початку бою, здобув перемогу в поєдинку з Одланьєром Солісом.

10 вересня 2011 бій з Томашем Адамеком був зупинений на 10 раунді з призначенням Віталію перемоги технічним нокаутом.

18 лютого 2012 р. провів поєдинок проти британця Дерека Чисори. 40-річний Кличко виграв бій за очками й послався на отриману під час бою травму плеча.

8 вересня 2012 р. здобув перемогу над Мануелем Чарром. Лікар зупинив бій через розсічення брови у німця.

Загалом на професійному ринзі провів 47 боїв, здобув 45 перемог (41 перемога нокаутом, чотири бої виграв за очками) і зазнав двох поразок. Перша — внаслідок пориву зв'язок, інша — внаслідок розтину брови, через що бої зупинив лікар.

Участь у Помаранчевій революції

Віталій Кличко разом із братом Володимиром під час Помаранчевої революції активно підтримували кандидата в Президенти Віктора Ющенка. 12 грудня 2004 року Віталій у Лас-Вегасі боксував проти Денні Вільямса з помаранчевою стрічкою на поясі, а перемогу, здобуту у 8 раунді, спортсмен присвятив демократії в Україні^[21], після чого підняв над головою помаранчевий прапор, який зала зустріла аплодисментами. Після бою боксер зазначив: «Я підтримую боротьбу народу за демократію проти маніпуляцій. Для мене майбутнє мого народу — дуже важливе, і я зроблю все, що я можу»^[22].

Політична кар'єра

Починаючи з 1999 р., на виборах Кличко підтримував окремих кандидатів. На виборах міського голови Києва брати Клички агітували за О. Омельченка.

Один з перших виступів Віталія Кличка на політичній арені пов'язаний з І. Бакаєм, який у 2002 р. висувався кандидатом у депутати Верховної Ради на окрузі № 153 у Рівному. Брати Клички приїхали до міста, щоб закликати людей підтримати Бакаю, якого називали «своїм другом»^[23]^[неавторитетне джерело]. «Ми бажаємо громадянам нашої країни гідного майбутнього, а для цього потрібно, щоб в парламенті були ті, хто дбає не про себе, а про людей» — так брати Клички пояснили свою прихильність до Бакаю.

Після завершення спортивної кар'єри Віталій Кличко розпочав політичну кар'єру. У березні 2006 року Віталій Кличко одночасно балотувався до Верховної Ради та Київради як очільник Блоку «Пора — ПРП», а також змагався за посаду міського голови Києва. Переможними для Віталія стали вибори у Київраду, тоді як на виборах міського голови Віталій Кличко зайняв друге місце, поступившись Леоніду Черновецькому, а на парламентських виборах 2006 року Блок «Пора — ПРП» не подолав 3 % бар'єру.

На позачергових виборах Київського міського голови 25 травня 2008 року знову переміг Черновецький — 37,72 % голосів, Олександр Турчинов — 19,13 %, Віталій Кличко на третьому місці — 17,97 %. На виборах до Київської міської ради Блок Віталія Кличка, до якого увійшли Народний рух України, партія «Європейська столиця» та партія «Українські соціал-демократи», набрав 10,61 % або 122243 голосів виборців^[24]. Під час передвиборчої компанії консультантами Віталія Кличка були мер Берліна Клаус Воверайт та мер Нью-Йорку 1994—2001 років Рудольф Джуліані^[25]^[26].

У квітні 2010 року очолив партію «УДАР (Український Демократичний Альянс за Реформи) Віталія Кличка».

2010 року, коли Президентом став Янукович, у пресі з'явилася інформація про переговори Віталія Кличка з партією Регіонів щодо зближення та можливих нових виборів міського голови Києва, а також про можливу підтримку партією й призначення Віталія Кличка секретарем чи головою Київської міської адміністрації. В липні 2019 Кличко заявив, що «хоче бути обраним, а не призначеним мером столиці»^[27].

На парламентських виборах 2012 року Віталій Кличко очолив список партії УДАР. Очолювана ним партія посіла третє місце, отримавши 2 847 979 голосів, або 13,96 %, і здобула 34 місця у Верховній Раді VII скликання за партійними списками та 6 місць у мажоритарних округах. 12 грудня 2012 Кличко склав присягу як народний депутат VII скликання та був обраний лідером фракції УДАРу в Верховній Раді, яка налічує 42 депутати (2 з яких були обрані як самовисуванці)^[28]. Член Комітету з питань державного будівництва та місцевого самоврядування^[29]. На тих виборах «УДАР» підтримували переважно молодь й представники середнього класу, які рідко ходять на вибори^[30].

24 жовтня 2013 року Віталій Кличко заявив, що буде йти в президенти України на виборах 2015 року. Того ж дня Верховна Рада прийняла дві поправки до податкового кодексу, які були запропоновані депутатом «Батьківщини» Ігорем Бриченком, спрямованими на те, щоб заборонити Кличку брати участь у президентських виборах. У новій редакції кодексу було зазначено, що особа, яка має право постійного проживання на території іноземної держави, вважається такою, що не проживає в Україні. Законопроект був підтриманий 239 депутатами, переважно від «Партії регіонів» та «Комуністичної партії». Бриченко потім заявив, що не має відношення до поправок. Кличко звинуватив у всьому президента Віктора Януковича^[31]^[32].

Євромайдан

Ще до початку масових акцій протесту, 14 листопада, Кличко виступив із закликом вийти 24 листопада на акцію на підтримку підписання Угоди про асоціацію між Україною та Євросоюзом^[33]. Між тим на Майдані Незалежності ця акція розпочалася раніше — 21 листопада, цього дня зі сцени Майдану В. Кличко висловив впевненість в тому, що «в наших силах змусити Януковича, змусити уряд [...] підписати угоду про асоціацію»^[34].

Надалі В. Кличко докладав зусиль до мирного врегулювання конфлікту — разом з Тягнибоком та Яценюком брав участь у переговорах з Януковичем щодо мирного врегулювання кризи, в тому числі й під час кривавих подій 18—20 лютого^[35], а також закликав до мирного характеру протестів і демонстрантів. Зокрема В.Кличко особисто перебував в епіцентрі подій в ході протистояння 1 грудня^[36], був особисто в епіцентрі подій під час штурму 11 грудня^[37]^[38], Протистояння на Грушевського^[39]^[40], виступав зі сцени Майдану в ніч з 18 на 19 лютого із закликом до силовиків припинити насилля^[41].

18 грудня зі сцени Майдану заявив, що єдиним виходом з кризи є дострокові вибори і викликав Януковича «на ринг», сказавши, що це його персональний ворог^[42]. Також Кличко закликав канцлера Німеччини Ангелу Меркель ввести санкції проти Януковича та його оточення^[43].

21 лютого В. Кличко виступив одним із підписантів угоди про врегулювання кризи в Україні^[44]. Ця угода була вкрай скептично сприйнята протестувальниками на Майдані, і виступ сотника Парасюка, що оголосив вимогу негайного відсторонення Януковича від влади, відбувся за безпосередньої присутності В. Кличка на сцені Майдану^{[45][46][47]}.

Після Євромайдану

Напередодні позачергових виборів президента України В. Кличко розглядався як один із фаворитів виборів^[48], однак вирішив не брати участі у президентських виборах, мотивуючи доцільністю висунення єдиного кандидата від демократичних сил, і припустивши, що найвищу підтримку серед таких кандидатів має Петро Порошенко^[49]. За даними соціологічних досліджень, після втечі Януковича саме Порошенко мав найвищий рейтинг підтримки серед українців.

Кличко, Яценюк та Тягнибок. 8 грудня 2013

25 травня 2014 року був обраний міським головою Києва, набравши 56,7 % голосів виборців^[50]. 5 червня 2014 року Верховна Рада України достроково припинила повноваження народного депутата В.Кличка у зв'язку з обранням його Київським міським головою^[7].

25 червня 2014 року призначений Головою Київської міської державної адміністрації^[51].

4 серпня 2015 року партія УДАР та Блок Порошенка домовились спільно йти на місцеві вибори, кандидатуру Кличка було підтримано на виборах міського голови Києва^[52]. Про об'єднання домовлялись Віталій Кличко й Петро Порошенко^[53].

28 серпня 2015 року Віталій Кличко вступив до партії «Блок Петра Порошенка Солідарність». За відповідний проєкт рішення одноголосно проголосували 60 з 68 делегатів другого етапу 12 позачергового з'їзду партії «Блок Петра Порошенка Солідарність», який проходив спільно з партією «Український демократичний альянс за реформи (УДАР) Віталія Кличка». Крім того, делегати проголосували за вступ в партію БПП 18 членів партії «УДАР». Тоді ж партія Блок Петра Порошенка «Солідарність» обрала Кличка своїм головою. Делегати з'їзду підтримали пропозицію Луценка щодо припинення його повноважень як голови партії і центральної ради партії і обрали на цій посади Кличка^[54].

23 вересня 2015 року Київська міська територіальна виборча комісія зареєструвала чинного міського голову Києва, голову Київської міської державної адміністрації Віталія Кличка кандидатом на посаду міського голови Києва на місцевих виборах 25 жовтня 2015 року^[55].

16 листопада Кличко переміг у другому турі Борислава Березу, набравши 65,5 % голосів^[56].

23 січня 2016 року делегати 277 населених пунктів підтримали обрання Кличка на посаду голови Асоціації міст і сіл України^[57].

26 травня 2016 року Віталій повідомив про рішення скласти повноваження голови партії «Блок Порошенка» і написав заяву про складання повноважень^[58]. «Хочу повідомити, що, оскільки за законом не можна поєднувати посаду голови адміністрації і голови або члена політичної партії, я написав заяву про складання повноважень голови „Солідарності“»;— заявив він на засіданні Київміськради.

У травні 2018 організував збір підписів відомих спортсменів під листом із вимогою звільнити ув'язненого у Росії українського режисера Олега Сенцова.^[59]

Результати роботи на посаді міського голови

Передвиборча кампанія Кличка на посаду міського голови Києва проходила під гаслом «Зміни почнуться з Києва». Першим пріоритетом на посаді міського голови він називав боротьбу з корупцією, прозорий бюджет, звільнення корумпованих чиновників, підконтрольність влади громаді; залучення інвестицій; спрямування

бюджету Києва на потреби киян^{[60][61]}. У програмі Кличко обіцяв також розбудувати мережу міської електрички з Троєщини на правий берег.

Першим досягненням Кличка на посаді міського голови була ліквідація залишків барикад і наметів, що лишилися після Майдану. Ліквідацію залишків наметів проводили в декілька етапів. 7 серпня 2014 року виникли сутички між людьми, які жили в наметах та комунальниками і бійцями батальйонів «Київ-1» та «Київ-2». Увечері того ж дня Кличко заявив, що на місці табору на Майдані комунальники знайшли гранатомет і російські паспорти.

У перший рік головування Кличка було впроваджено електронну форму оплати парковок, відкрито велосипедну доріжку на Труханів острів, були низькі ціни на хліб. Крім того, Кличко запустив проєкт «Питна вода з-під крана» в Оболонському районі. Також було об'єднано посади голови КМДА та міського голови столиці^[62].

За два роки роботи Кличка на посаді міського голови в Києві з'явилося 37 нових скверів, було демонтовано 10 тисяч рекламних кіосків. Інвестиції в Київ збільшилися майже в 4 мільярди гривень. Столиця змогла покрити 10 млрд. гривень боргів. Київ став першим містом в Україні, який впровадив відкритий бюджет міста. За два роки було збільшено видатки на освіту на 53 %, медицину — на 34 %, соцзахист і соцзабезпечення — на 75 %, транспорт та дорожнє господарство — на 117 %, фізичну культуру та спорт — на 110 %. На будівництво в соціальній сфері в 2016 році було витрачено майже 2 мільярди грн. — було побудовано 7 дитсадків та 2 нові школи. Більше, ніж в три рази було збільшено видатки на програму «Здоров'я киян». За ці кошти у 2016 році було безкоштовно прооперовано тисячу киян з гострим інфарктом міокарда.

Якщо у 2015 році пересувна торгівля приносила в бюджет Києва лише 300 тис. грн., то у 2016 році завдяки відкритим торгам за кожну торгову точку Київ отримав 600 тисяч, а з нульової зони — Хрещатику та прилеглих вулиць — загалом 10 мільйонів гривень^[63].

Під час роботи Кличка на посаді міського голови, Київ став першим містом в Україні, де в рамках запровадження системи «Smart City» було відкрито Центр обробки даних. Робота Центру охоплює програму «Безпечне місто». В рамках програми у Києві було встановлено майже 4 тисяч відеокамер, з метою здійснення фото та відеофіксації порушень, розпізнавання номерів на автівках та контролювання роботи комунальних служб^[64].

У вересні 2016 року Київ у конкуренції з Дніпром, Львовом, Одесою, Харковом, та Херсоном виборов право на проведення Євробачення^[65]. 4 травня 2017 року Кличко заявив, що Київ повністю виконав свої зобов'язання перед організаторами конкурсу та готовий до його проведення. На проведення конкурсу з місцевого бюджету було виділено 200 мільйонів гривень. Зокрема, було відремонтовано станцію метро «Лівобережна»^{[66][67]}.

У 2015—2018 роках у Києві існувала міська цільова програма сприяння розвитку підприємництва, промисловості та споживчого ринку. За статистикою, наданою у звіті програми, кількість підприємств та підприємств у місті дійсно зросла з 476 тисяч у 2015 до 749 тисяч у 2018^[68].

14 листопада між міською головою, представниками правоохоронних органів і найбільшими будівельними компаніями було підписано меморандум про співпрацю, згідно із яким забудовники зобов'язуються за 60 днів до початку будівництва проводити інформаційно-роз'яснювальну роботу із жителями будинків, що є сусідами з будмайданчиками. Згідно з меморандумом, забудовники в добровільному порядку відмовляються від залучення приватних охоронних компаній для охорони будівельних майданчиків^{[69][70]}.

Бюджет Києва на 2016 рік був перевиконаний за рахунок прозорості надходжень та використання коштів та завдяки упередженню багатьох корупційних схем^[71]. У бюджеті Києва на 2017 рік було передбачено збільшення фінансування системи охорони здоров'я на 3,8 млрд грн, а на потреби освіти в Києві були додатково спрямовані 2,8 млрд грн, також було розпочато втілення «Бюджету участі», на який буде виділено 50 мільйонів гривень на проєкти, які для міста запропонують кияни.

Станом на січень 2017 року Київ був лідером з наповнення бюджету, реалізації соціальних програм та інфраструктурних проєктів^[72].

Одним із перших реалізованих проєктів за три роки роботи Кличка на посаді міського голови Києва стала комплексна реконструкція Поштової площі, відкриття якої відбулось у травні 2017 р., того ж місяця, було відкрито парк «Наталка» на Оболоні та оновлений велотрек, останні змагання на якому відбувались у 1999 році. Було збережено й реконструйовано кінотеатр «Жовтень»^{[73][74]}. Також було демонтовано понад 300 нелегальних газових заправок, реконструйовано 96 і відкрито 52 нових парків та скверів. У той же час, близько 90 % історичних пам'яток у Києві перебували в аварійному стані^[75].

8 лютого 2018 року, підбиваючи підсумки роботи столичної влади за 2017 р. Кличко заявив, що за рік було відремонтовано 302 км доріг, 20 мостів і шляхопроводів та було встановлено 44 нових світлофори. За два роки було закуплено 100 нових автобусів, 17 тролейбусів і 47 трамваїв. Також у Києві відкрили 3 нових школи на понад 1 700 дітей та 10 новозбудованих або реконструйованих дитсадків, що є найкращим показником за останні 12 років у столиці і найкращим в Україні^[76].

Віталій Кличко зайняв перше місце у рейтингу "губернаторів" України, опублікованому в журналі «Деловая столица» від 19 березня 2018 р. Журналісти видання підкреслили, що перше місце Кличка обумовлено досягненнями, яких під час його правління досягла столиця. Київ посів перше місце за експортом товарів, припливом прямих іноземних інвестицій, освоєних капітальних інвестицій і виконаних будівельних робіт. Однак, Київ не впорався з проблемою падіння промисловості — за рік падіння склало 4,2 %. На другому місці був голова Одеської ОДА Максим Степанов^{[77][78]}.

30 липня 2019 р. Київська міська рада підтримала проєкт рішення про обов'язкове виконання гімну України у кожній школі з метою патріотичного виховання^{[79][80]}.

Ремонт доріг

У 2016 році було оновлено рекордні 200 кілометрів доріг. На ремонт доріг було виділено майже 1,5 млрд грн. Порівняно в 2014 та 2015 роках було відремонтовано 36,9 та 128,7 кілометрів^[81]. Також за 2016 рік було відремонтовано понад півсотні вулиць і 180 дворів^[82] та закінчено ремонт столичного Південного мосту. За перші два роки столична влада зуміла повністю погасити борги комунальних підприємств, дохідна частина бюджету Києва збільшилась на 48 %.

15 жовтня 2020 р. В. Кличко заявив, що за останні кілька років у столиці відновили 1100 кілометрів доріг та проїздів^[83].

Боротьба з нелегальними МАФами

Одним із ключових завдань Кличка на посаді міського голови у 2014—2016 роках була боротьба проти несанкціонованих МАФів. За його даними в Києві щодня демонтували по 20 нелегальних кіосків^[84]. 1 липня 2016 року при знесенні МАФів було демонтовано кіоск фабрики «Roshen», який не мав прав на користування земельною ділянкою^[85]. Знесення кіоску міський голова Кличко прокоментував тим, що якщо немає дозволів, винятків не буде^[86].

9 липня 2016 року Віталій Кличко заявив, що за перше півріччя року було демонтовано 1039 незаконних споруд^[87]. Станом на 27 грудня того ж року, за словами Кличка комунальні служби демонтували понад 7 тисяч нелегальних МАФів і ще залишається демонтувати 6,5 тисяч^[88].

4 листопада 2019 р. Кличко заявив, що системне прибирання Києва від незаконних кіосків почалось улітку 2014 року і попри спротив, погрози інспекторам та фізичне протистояння, з цього часу прибрали близько 12,5 тисяч МАФів. Міський голова додав, що прибирають тільки ті споруди, що працюють без дозвільних документів, бо понад 5 тисяч столичних МАФів — законні^[89].

Боротьба з корупцією

2014 року київською владою було запроваджено аудит діяльності підрозділів КМДА. 3 лютого 2017 року Кличко заявив, що з 2014 року до правоохоронних органів було передано 123 матеріали аудитів, станом на кінець 2016 року за цими матеріалами було порушено 92 кримінальні справи, підготовлено 20 повідомлень про підозру, ще 7 осіб було оголошено в розшук, по 9 кримінальних провадженнях обвинувачувальні акти перейшли до суду^{[90][91]}.

31 серпня 2015 року міський голова Кличко підписав розпорядження про заходи щодо запобігання корупції у міській адміністрації на 2015—2017 роки, які передбачають перехід структурних підрозділів адміністрації міста та комунальних підприємств на використання системи електронних закупівель товарів, робіт та послуг; конкурсні та публічні процедури призначення керівників комунальних підприємств; розроблення єдиних вимог щодо звітності для підприємств комунальної власності та опублікування даних про надходження до бюджету міста від паркування, а також публічне звітування щодо виконання бюджету Києва^[92]. Також було запущено відкритий онлайн-бюджет Києва.

У 2015 році Віталій Кличко повідомив про викриття корупційної схеми комунального підприємства «Київпастрас» і озвучив розтрата на суму понад 3 млрд грн, ще на 400 млн грн — у сфері незаконних земельних операцій^{[93][94]}. 15 липня того ж року заявив, що його команда викрила низку корупційних схем київських чиновників. Тільки з Київської міськдержадміністрації за корупцію було звільнено 327 чиновників, серед яких 47 — керівники комунальних підприємств^[95]. 18 березня 2016 р. заявив про викриття корупційної схеми чиновників КП «Київтранспарксервіс» і паркувальників, які привласнювали гроші за паркування машин, через що бюджет щомісяця недоотримував 1,5 мільйона гривень^[96]. За 2016 рік у Києві було перевірено 67 комунальних підприємств, за результатами чого було порушено 32 кримінальні провадження.

18 травня 2021 року під час виступу на міжнародному форумі Кличко сказав, що вирішення власних політичних завдань під гаслом боротьби з корупцією є політичною корупцією. Він нагадав, нещодавно на комунальних підприємствах міста та в підрозділах КМДА прокотилась хвиля масових обшуків. Міський голова зазначив, що з 2015 року столична влада здійснила 385 перевірок та внутрішніх аудитів, і передала правоохоронним органам матеріали за 316 об'єктами аудиту. Роками ці документи лежали у правоохоронців, але чомусь про них згадали тільки тепер^[97].

8 червня того ж року Кличко заявив, що «корупція - це сама система. І можлива вона саме через системну співпрацю всіх верств владних та правоохоронних інституцій. При чому ця система побудована таким чином, що людина яка керує не стільки містом, а скільки армією з більш ніж 2000 чиновників, не може не знати, що ця система наскрізь крупційна і він її очолює». За словами Кличко, корупція породжує таке небезпечне явище, як зневіру людей^[98].

Конфлікт із Зеленським

Після приходу до влади 2019 року Зеленського керівник Офісу президента Андрій Богдан почав вимагати від Кабінету міністрів звільнення Кличка із посади голови КМДА. Прессекретар Зеленського Юлія Мендель пояснила це наміром провести ротачію голів об'єдміністрацій. На початку липня Богдан заявив про намір розділити у Києві посади міського голови та голови міськадміністрації. Одним із головних кандидатів на цю посаду називали гендиректора «1+1 Медіа» Олександра Ткаченко^[99]. Кличко відповів, що у разі такого розподілу він наполягатиме на проведенні дочасних виборів у столиці^[100].

26 липня Кличко розповів, що Богдан телефоном давав йому вказівки, з ким треба узгоджувати дії, а саме Ткаченко та Вавриш^[101]. За перші два місяці президентства Зеленського той двічі з ним зустрічався та обговорював реформи та боротьбу з корупцією^[102].

2 серпня Кличко зустрівся з адвокатом Дональда Трампа, колишнім мером Нью-Йорка Руді Джуліані та заявив, що знайомий із Джуліані 15 років^[103].

Того ж дня керівник Радикальної партії Ляшко повідомив, що вони з Кличком «йдуть в похід» проти Зеленського. Кличко пізніше пояснив, що не знає про цей похід^[104], а своє можливе звільнення із посади голови КМДА він назвав неконституційним і порушенням закону^[105].

14 серпня стало відомо, що Кабмін не розглядатиме погодження звільнення Кличка з посади голови КМДА^[106].

4 вересня 2019 року Кабінет міністрів України прийняв рішення про звільнення Кличка з посади голови Київської міської адміністрації.^[107]

16 вересня депутат від Слуги народу Олександр Ткаченко (гендиректор каналу 1+1) звернувся з запитом до прем'єра Гончарука з проханням провести повний аудит діяльності Кличка на посаді міського голови. Перевірка тривала до 1 листопада^[108] і не мала жодних правових наслідків.

19 вересня Кличко звернувся до Верховної Ради з проханням розпустити Київську міськраду та призначити дострокові вибори^[109].

30 вересня Кличко оскаржив рішення щодо звільнення його з посади голови КМДА, він подав до суду на Олексія Гончарука та Андрія Богдана^[110]. 31 жовтня НАБУ повідомило, що щодо Кличка відкрито кримінальне провадження та ведеться досудове слідство. Віталія підозрюють у зловживанні владою^[111]. Але в результаті Кличко залишився на посаді голови КМДА.

18 травня 2021 року Кличко опублікував відео, як силовики проводили обшуки в будинку, де він мешкає. В СБУ пояснили, що їхні співробітники проводять обшуки у рамках кримінального провадження щодо фальсифікованих нафтопродуктів, і вони відбуваються, зокрема, і в будинку, де живе міський голова Кличко [112]. Трохи пізніше в СБУ заявили, що міського голови вони не стосуються [113]. Напередодні, Київська міська прокуратура провела понад 60 обшуків у Києві - в комунальних підприємствах та підрозділах КМДА. Також обшуки відбулись вдома голови виконавчого комітету політичної партії «УДАР» Артура Платного. Сам Платний назвав обшуки у нього та його колишньої дружини «фарсом» [114].

Американська Адміністрація довго заступалась за Віталія Кличка, але у травні того ж року під час візиту в Україну держсекретар США Ентоні Блінкен був неприємно здивований масштабами корупції в столиці і не став заперечувати проти оперативної розробки оточення Віталія Кличка і самого міського голови. Тому, відразу після візиту Блінкена почались обшуки у Київзеленбуді та Спецжитлофонді [115].

6 жовтня 2021 року Віталій Кличко та Володимир Зеленський перетнулися на заходах на честь 80-ї річниці Бабиного Яру, де мер підійшов до президента та запропонував зустрітись. Глава держави погодився і 19 жовтня міський голова приїхав на Банкову [116].

Відновлення УДАРу та балотування на третій термін

5 червня 2020 року міський голова Кличко заявив, що буде висуватись від своєї партії «УДАР» [117]. 26 серпня 2020 року стало відомо, що під 2-м номером в Київраду балотуватиметься колишній воротар ФК Динамо Олександр Шовковський [118].

Кличко подав свою кандидатуру на третій термін на посаду міського голови Києва на виборах, запланованих на 2020 рік. Це п'яті вибори міського голови Києва, в яких бере участь Кличко [119]. До виборів міського голови Києва Кличка готував відомий американський політтехнолог Джордж Бірнбаум, який є керуючим директором лондонського офісу Mercury Public Affairs [120]. Пізніше стало відомо, що «ЄС» підтримала на виборах Віталія Кличка [121].

На виборах міського голови 25 жовтня у Києві переміг Віталій Кличко, який у першому турі набрав 50,52 %, а партія «УДАР» зайняла друге місце з результатом 19,98 % [122].

1 грудня 2020р. Кличко склав присягу Київського міського голови. А також запропонував створити «велику коаліцію» всіх політичних сил, представлених у Київраді. Як зазначив Кличко, більшість обранців Київради IX скликання — 74 депутати — стали депутатами вперше [123].

Під час виборів канцлера Німеччини 2021 року підтримав наступника Ангели Меркель від «ХДС» Арміна Лашета та виступив перед німецькою молоддю у Ганновері 5 вересня [124]. Під час зустрічі Кличко засудив зведення «Північного Потоку-2» та заявив, що проти нього, як інструменту геополітичної боротьби та тиску на Україну Росії, мають бути введені запобіжні заходи.

26 січня 2022 року В. Кличко відкрив у Дарницькому районі Центр комплексної реабілітації дітей та осіб з інвалідністю. Одночасно отримувати реабілітацію у цьому центрі зможуть від 35 до 40 дітей з інвалідністю. Протягом дня 80-90 дітей [125].

Критика

Опозиція часто звинувачувала наближених до міського голови людей у нелегальних забудовах. Зокрема, лідер «Демократичного альянсу» Василь Гацько заявляв, що права на земельну ділянку біля метро Осокорки мала фірма «Скай-Буд ЛТД», власником якої є депутат Київради від фракції «УДАР-Солідарність» С. Котвицький. Після інциденту Кличко запропонував Котвицькому скласти мандат, але той відмовився [93]. 19 травня 2015 року біля забудови почалася бійка між 150-ма активістами та людьми у камуфляжній формі, яких було 50-60 осіб, після чого втрутились правоохоронні органи [126]. Кличко на сесії Київради спробував скасувати рішення про відведення земельної ділянки на Осокорках, але 5 травня 2016 року стало відомо, що забудовник виграв суд у Київради про позбавлення землі [127][128].

2015 року у рейтингу комфортності міст світу «The Economist» Київ посів 132 місце зі 140 [129]. У 2016 році Київ піднявся лише на одну позицію. Такі ж показники українська столиця мала у 2017 році.

2016 року у рейтингу українських міст за рівнем життя та послуг Київ зайняв 14 місце [130].

23 лютого 2017 року відповідаючи на критику, що знесенням МАФів він знищує малий та середній бізнес, Кличко відповів, що демонтуються «лише ті кіоски, які не мають дозволів, не сплачують податків в бюджет міста, підключаються незаконно до електромереж і псують зовнішній вигляд міста» і заявив, що столична влада робить все, щоб малий та середній бізнес працював офіційно. Також міський голова Кличко додав, що у КМДА є затверджена схема розміщення МАФів, де є МАФи, які стоять законно та сплачують в бюджет і незаконні, які будуть демонтовані^[131].

18 вересня 2017 року НАЗК ініціювало перевірку даних, опублікованих у розслідуваннях програми «Схеми» про спільний політ із Неаполя Віталія Кличка та відомого київського забудовника Максима Микитася — керівника державної корпорації «Укрбуд» на приватному літаку^[132]. У коментарі «Схемам» Кличко повідомив, що за оренду чартеру заплатив Микитась і зустрівся з ним випадково на вулиці в Неаполі й погодився придбати квиток на чартер, бо Микитась летів прямим рейсом. У свою чергу, забудовник прокоментував, що за весь чартер не платив, а лише придбав квиток і заплатив за нього. Коментуючи, як він опинився в одному літаку з Кличком пояснив, що це — «особисте питання».

Нагороди

- Герой України (із врученням ордена Держави, 31 грудня 2004 року)^[133];
- Орден «За заслуги» I ст. (2008)^[134], III ст. (жовтень 1999)^[135];
- Орден «За мужність» I ст. (квітень 2004 року)^[136];
- Почесна грамота Кабінету Міністрів України (травень 2004 року).
- Орден «За заслуги перед Федеративною Республікою Німеччина» (червень 2010 року).
- Чемпіон спорту ЮНЕСКО (4.12.2006)^[137]
- Президентський орден Сяйво (2013)^[138]

Відзнаки

2007 року в Андрушівці було відкрито астероїд, який згодом названо на честь братів Кличків — 212722 Кличко.

Рейтинг довіри

Станом на квітень 2008 р. соціологічні дані показували, що у боротьбі за крісло мера Києва Кличка готові підтримати 25 % киян — приблизно стільки ж, як і його конкурента Л. Черновецького. Політологи називали однією з головних проблем Кличка — відсутність серед його оточення вагомих політичних та громадських фігур, що має прямий вплив на підсвідомість виборців, котрі під час компанії сприймають Кличка політичним легковаговиком, на відмінку від будь-кого з БЮТ.^[139]

Станом на березень 2013 р. найбільший рейтинг довіри до Віталія Кличка був на Заході — 56 %, у центрі — 36 %. На Сході Кличко поступався Януковичу з відривом у 33 %, на Півдні — у 7 %. В цілому, за даними групи «Рейтинг» по Україні рейтинг Кличка становив 15 % і він був другим після Президента Януковича, якого підтримувало 25 % українців, третьою була Ю. Тимошенко із 13 %^{[140][141]}.

У травні соціологічні дані компанії «GfK Ukraine» показували, що рейтинг Кличка зрівнявся з рейтингом Януковича, їх обох підтримували по 16 % українців^[142]. У січні 2014 року під час Майдану у президентських перегонах Кличка були готові підтримати 17,6 % українців, в той час, як Януковича — 18,4 %^[143]. Рейтинг партії «УДАР» був другим після «Партії регіонів».

У березні 2014 р. після «Євромайдану» у президентських перегонах Кличко був другим, після Петра Порошенка. Рейтинг Кличка впав до 12 %, тоді як Порошенка підтримувало близько 19 % українців^[144].

Після перемоги Кличка на виборах мера Києва рейтинг партії «УДАР» по країні сильно впав. Станом на червень 2016 року за «УДАР» були готові проголосувати 2,4 % українців, в той час як за «Блок Петра Порошенка» — 13 %^[145].

Рейтинг довіри до Кличка як до мера Києва з 2015 року теж почав падати, але серйозну перевагу над конкурентами він зберігав. Згідно із соціопитуванням, яке проводилось у липні 2015 року, на виборах мера Києва Кличка готові були підтримати 25 % киян, на другому місці з 10 % голосів опинився би Борислав

Береза^[146].

У вересні 2016 року за п'ятибальною шкалою 34 % киян оцінили діяльність Кличка на посаді мера на трійку, 24,1 % киян оцінили роботу мера на четвірку, два бали меру поставили 19,8 % киян, а 13,7 % — одиницю. Середньозважена оцінка діяльності Віталія Кличка у вересні становила 2,89 бали, в той час як у березні того ж року — 3 бали^[147]. Станом на жовтень 2016 року згідно з опитуванням соціологічної групи «Рейтинг» за Віталія Кличка на дострокових виборах мера готові були проголосувати 35 % киян і він знову переміг би з великим відривом. 28 % відповіли, що за час перебування при владі в Києві їхнє ставлення до Кличка покращилось. Найбільше ставлення до Кличка покращилась серед молоді та людей з високим рівнем освіти і доходів. В 54 % ставлення до Кличка погіршилось. Найбільше киян турбували тарифи на комунальні послуги, корупція в міських органах влади, забудова міста, велика кількість МАФів, якість доріг та комунальних послуг^[148].

Станом на червень 2017 року, згідно з результатом дослідження Соціологічної групи «Рейтинг» Кличка обрали б мером 39,4 % киян, тоді як за його найближчих конкурентів Березу та Бондаренка проголосувало б 8,5 % та 5,9 % відповідно. Роботою міського голови були задоволені близько 40 % киян, у той же час половина киян відповіли, що не задоволені роботою Кличка на посаді мера. Порівняно з даними 2016 року кількість задоволених діяльністю мера Києва зросла з 35 до 43 %. Майже половина киян відповіли, що вважають, що справи в Києві йдуть у неправильному напрямку, 30 % — у правильному, чверть — не визначилась^[149].

У травні 2017 року за даними опитування центру соціальних досліджень «Софія» президентський рейтинг Віталія Кличка по Україні становив 1,5 %^{[150][151]}.

У серпні 2019 р. результати опитування групи «Рейтинг» показували, що діяльністю Кличка задоволені 30 % киян, тоді як не задоволені — 56 %. Також 43 % відповіли, що меру Кличку потрібно дати можливість допрацювати свій термін і змінити на іншого в результаті виборів, натомість 39 % підтримували негайне переобрання мера. Крім того, 72 % киян відповіли, що Президент не має політичного права призначати на посаду голови КМДА іншу особистість, аніж обрали кияни на виборах міського голови, протилежної думки були 17 %, ще 11 % — не визначилися^[152].

У квітні 2020 року згідно з результатами дослідження «Рейтингу» за Кличка готові були проголосувати 38,7 % киян, тоді як за Сергія Притулу 9,1 %, Ткаченка — 8,8 %, Андрія Пальчевського 8,2 %, Олександра Омельченка — 6,4 %, Олександра Попова — 5,2 %, Борислава Березу 4,4 % та інші^[153].

Станом на травень 2020 року, за даними Центру «Соціальний моніторинг» на виборах мера Києва за Кличка проголосували б 42,5 %, а за Андрія Пальчевського — 12,4 %^[154]. Партія УДАР Віталія Кличка на виборах до Київради набрала б 13,3 % (на третьому місці після «Європейської Солідарності» — 21 % та «Слуги народу» — 18 %)^[155].

30 травня 2020 року В. Кличко оголосив про те, що збирається брати участь у виборах мера Києва 25 жовтня 2020 року^[156].

Станом на липень 2021 року опитування групи «Рейтинг» показувало, що мера Києва Віталія Кличка підтримувало більше киян, ніж президента Володимира Зеленського, із яким у нього конфлікт. Так, Кличка підтримувало 53% жителів столиці, тоді як Зеленського - 42% ^[157]. Крім того, за партію «УДАР» були готові проголосувати на парламентських виборах більше 10% киян.

Курйозні випадки

Віталій прославився деякими своїми репліками в прямому ефірі:

А сьогодні у завтрашній день не усі можуть дивитись. Вірніше, дивитись можуть не тільки лише всі, мало хто може це робити.^[158]

Оригінальний текст (рос.)

Якщо людина одягла форму СС, тобто чітко... вона пофарбувала себе у ті кольори, в які вона пофарбувала себе, і ті люди, які... існує дуже багато точок зору з цього приводу, я чітко притримуюсь, і я чітко розумію, що ті прояви, якщо ви так ставите гостро питання, що наче ми...^[159]

Оригінальний текст (рос.)

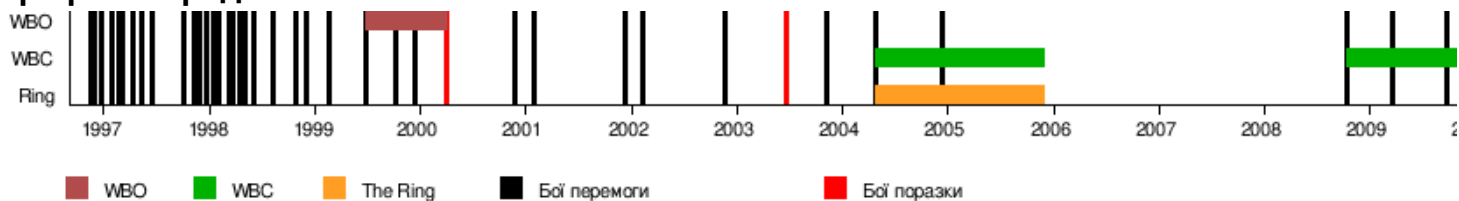
Перемога	☐ <u>Одланьєр Соліс</u>	Нокаут	1 (з 12)	2:45	<u>19 березня 2011</u>	☐ <u>Кельн, Німеччина</u>	чемпіона світу у важкій ваговій категорії за версією WBC.
Перемога	☐ <u>Шеннон Брігґс</u>	Рішення суддів (одностайне)	12 (з 12)	3:00	<u>16 жовтня 2010</u>	☐ <u>Гамбург, Німеччина</u>	Захист титулу чемпіона світу у важкій ваговій категорії за версією WBC.
Перемога	☐ <u>Альберт Сосновський</u>	Нокаут	10 (з 12)	2:27	<u>29 травня 2010</u>	☐ <u>Гельзенкірхен, Північний Рейн-Вестфалія, Німеччина</u>	Захистив титул чемпіона світу у важкій ваговій категорії за версією WBC.
Перемога	☐ <u>Кевін Джонсон</u>	Рішення суддів (одностайне)	12 (з 12)	3:00	<u>12 грудня 2009</u>	☐ <u>Берн, Берн, Швейцарія</u>	Захистив титул чемпіона світу у важкій ваговій категорії за версією WBC.
Перемога	☐ <u>Кріс Арреола</u>	Технічний нокаут	10 (з 12)	3:00	<u>26 вересня 2009</u>	☐ <u>Лос-Анджелес, Каліфорнія, США</u>	Захистив титул чемпіона світу у важкій ваговій категорії за версією WBC.
Перемога	☐ <u>Хуан Карлос Гомес</u>	Технічний нокаут	9 (з 12)	1:48	<u>21 березня 2009</u>	☐ <u>Штутгарт, Баден-Вюртемберг, Німеччина</u>	Захистив титул чемпіона світу у важкій ваговій категорії за версією WBC.
Перемога	☐ <u>Семюель Пітер</u>	Відмова від продовження бою	9 (з 12)	3:00	<u>11 жовтня 2008</u>	☐ <u>Берлін, Німеччина</u>	Виграв титул чемпіона світу у важкій ваговій категорії за версією WBC.
Перемога	☐ <u>Денні Вільямс</u>	Технічний нокаут	8 (з 12)	1:26	<u>11 грудня 2004</u>	☐ <u>Лас-Вегас, Невада, США</u>	Захистив титул чемпіона світу у важкій ваговій категорії за версією WBC і The Ring.
Перемога	☐ <u>Коррі Сандерс</u>	Технічний нокаут	8 (з 12)	2:46	<u>24 квітня 2004</u>	☐ <u>Лос-Анджелес, Каліфорнія, США</u>	Завоював вакантний титул чемпіона світу у важкій ваговій категорії за версією WBC і The Ring.
Перемога	☐ <u>Кірк Джонсон</u>	Технічний нокаут	2 (з 12)	2:54	<u>6 грудня 2003</u>	☐ <u>Нью-Йорк, Нью-Йорк, США</u>	Завоював звання офіційного претендента на титул чемпіона світу у важкій ваговій категорії за версією WBC.
Поразка	☐ <u>Леннокс Льюїс</u>	Зупинка бою через розсічення брови	6 (з 12)	3:00	<u>21 червня 2003</u>	☐ <u>Лос-Анджелес, Каліфорнія, США</u>	Бій за титул чемпіона у важкій ваговій категорії за версією WBC і IBO. Кличку присуджено поразку технічним

							нокаутом. Причина: глибоке розсічення.
Перемога	☐ <u>Ларрі Дональд</u>	Технічний нокаут	10 (з 12)	2:35	<u>23 листопада 2002</u>	☐ <u>Дортмунд, Північний Рейн-Вестфалія, Німеччина</u>	Захистив титул інтер-континентального чемпіона у важкій ваговій категорії за версією <u>WBA</u> .
Перемога	☐ <u>Вон Бін</u>	Технічний нокаут	11 (з 12)	1:40	<u>8 лютого 2002</u>	☐ <u>Брауншвейг, Нижня Саксонія, Німеччина</u>	Захистив титул інтер-континентального чемпіона у важкій ваговій категорії за версією <u>WBA</u> .
Перемога	☐ <u>Росс П'юріті</u>	Технічний нокаут	11 (з 12)	1:16	<u>8 грудня 2001</u>	☐ <u>Обергаузен, Північний Рейн-Вестфалія, Німеччина</u>	Захистив титул інтер-континентального чемпіона у важкій ваговій категорії за версією <u>WBA</u> .
Перемога	☐ <u>Орлін Норріс</u>	Нокаут	1 (з 12)	1:09	<u>27 січня 2001</u>	☐ <u>Мюнхен, Баварія, Німеччина</u>	Бій за вакантний титул інтер-континентального чемпіона у важкій ваговій категорії за версією <u>WBA</u> .
Перемога	☐ <u>Тімо Гоффманн</u>	Рішення суддів (одностайне)	12 (з 12)	3:00	<u>25 листопада 2000</u>	☐ <u>Ганновер, Нижня Саксонія, Німеччина</u>	Бій за вакантний титул чемпіона у важкій ваговій категорії за версією <u>EBU</u> .
Поразка	☐ <u>Кріс Берд</u>	Відмова від продовження бою	9 (з 12)	3:00	<u>1 квітня 2000</u>	☐ <u>Берлін, Німеччина</u>	Втратив титул чемпіона у важкій ваговій категорії за версією <u>WBO</u> . Кличко відмовився від продовження бою. Причина: травма плеча.
Перемога	☐ <u>Обед Салліван</u>	Технічний нокаут	9 (з 12)	3:00	<u>11 грудня 1999</u>	☐ <u>Гамбург, Німеччина</u>	Захистив титул чемпіона у важкій ваговій категорії за версією <u>WBO</u> .
Перемога	☐ <u>Ед Махоуні</u>	Технічний нокаут	3 (з 12)	1:45	<u>9 жовтня 1999</u>	☐ <u>Обергаузен, Північний Рейн-Вестфалія, Німеччина</u>	Захистив титул чемпіона у важкій ваговій категорії за версією <u>WBO</u> .
Перемога	☐ <u>Гербі Гайд</u>	Нокаут	2 (з 12)	1:14	<u>26 червня 1999</u>	☐ <u>Лондон, Англія, ВБ</u>	Захистив титул чемпіона у важкій ваговій категорії за версією <u>WBO</u> .
Перемога	☐ <u>Ісмаель Йола</u>	Технічний нокаут	2 (з 12)	1:30	<u>20 лютого 1999</u>	☐ <u>Гамбург, Німеччина</u>	Захистив титул чемпіона у важкій ваговій категорії за версією <u>EBU</u> .
	☐	Технічний				 <u>Київ,</u>	Захистив титул чемпіона у важкій

Перемога	<u>Франческо Спінеллі</u>	нокаут	1 (з 12)	1:49	<u>5 грудня 1998</u>	<u>Україна</u>	ваговій категорії за версією EBU.
Перемога	☐ <u>Маріо Шіссер</u>	Технічний нокаут	2 (з 12)	2:00	<u>24 жовтня 1998</u>	☐ <u>Гамбург, Німеччина</u>	Бій за вакантний титул чемпіона у важкій ваговій категорії за версією EBU.
Перемога	☐ <u>Рікардо Кеннеді</u>	Технічний нокаут	1 (з 8)	1:31	<u>11 серпня 1998</u>	☐ <u>Маямі, Флорида, США</u>	Бій за вакантний титул чемпіона у важкій ваговій категорії за версією EBU.
Перемога	☐ <u>Хосе Рібалта</u>	Технічний нокаут	2 (з 12)	Н/Д	<u>5 червня 1998</u>	☐ <u>Гамбург, Німеччина</u>	
Перемога	☐ <u>Діккі Раян</u>	Технічний нокаут	5 (з 12)	Н/Д	<u>2 травня 1998</u>	☐ <u>Любек, Шлезвіг-Гольштейн, Німеччина</u>	
Перемога	☐ <u>Джуліус Френсіс</u>	Технічний нокаут	2 (з 12)	Н/Д	<u>18 квітня 1998</u>	☐ <u>Аахен, Північний Рейн-Вестфалія, Німеччина</u>	
Перемога	☐ <u>Леві Біллупс</u>	Нокаут	2 (з 10)	Н/Д	<u>20 березня 1998</u>	☐ <u>Франкфурт-на-Майні, Гессен, Німеччина</u>	
Перемога	☐ <u>Луїс Монако</u>	Нокаут	3 (з 10)	Н/Д	<u>7 березня 1998</u>	☐ <u>Кельн, Північний Рейн-Вестфалія, Німеччина</u>	
Перемога	☐ <u>Албен Белінскі</u>	Нокаут	2 (з 8)	Н/Д	<u>30 січня 1998</u>	☐ <u>Мюнхен, Баварія, Німеччина</u>	
Перемога	☐ <u>Маркус Роде</u>	Технічний нокаут	2 (з 8)	Н/Д	<u>18 січня 1998</u>	☐ <u>Берлін, Німеччина</u>	
Перемога	☐ <u>Ентоні Вілліс</u>	Нокаут	5 (з 8)	Н/Д	<u>20 грудня 1997</u>	☐ <u>Берлін, Німеччина</u>	
Перемога	☐ <u>Герман Дельгадо</u>	Технічний нокаут	3 (з 8)	Н/Д	<u>29 листопада 1997</u>	☐ <u>Карлсруе, Баден-Вюртемберг, Німеччина</u>	
Перемога	☐ <u>Гілберто Вільямсон</u>	Нокаут	6 (з 6)	Н/Д	<u>8 листопада 1997</u>	☐ <u>Франкфурт-на-Майні, Гессен, Німеччина</u>	
Перемога	☐ <u>Вілл Гінтон</u>	Нокаут	2 (з 6)	Н/Д	<u>4 жовтня 1997</u>	☐ <u>Ганновер, Нижня Саксонія, Німеччина</u>	
Перемога	☐ <u>Джиммі</u>	Нокаут	2 (з 6)	Н/Д	<u>14 червня 1997</u>	☐ <u>Аахен, Північний Рейн-</u>	

	<u>Хайнес</u>					<u>Вестфалія, Німеччина</u>
Перемога	☐ <u>Клівленд Вудс</u>	Нокаут	2 (з 6)	2:16	<u>10 травня 1997</u>	☐ <u>Франкфурт-на-Майні, Гессен, Німеччина</u>
Перемога	☐ <u>Дерік Родді</u>	Технічний нокаут	2 (з 6)	2:14	<u>12 квітня 1997</u>	☐ <u>Аахен, Північний Рейн-Вестфалія, Німеччина</u>
Перемога	☐ <u>Кельвін Джонс</u>	Нокаут	1 (з 6)	2:58	<u>8 березня 1997</u>	☐ <u>Кельн, Північний Рейн-Вестфалія, Німеччина</u>
Перемога	☐ <u>Трой Робертс</u>	Нокаут	2 (з 6)	Н/Д	<u>22 лютого 1997</u>	☐ <u>Гамбург, Німеччина</u>
Перемога	☐ <u>Майк Еклі</u>	Нокаут	1 (з 6)	0:32	<u>25 січня 1997</u>	☐ <u>Штутгарт, Баден-Вюртемберг, Німеччина</u>
Перемога	☐ <u>Браян Сарджент</u>	Технічний нокаут	2 (з 6)	1:08	<u>21 грудня 1996</u>	☐ <u>Франкфурт-на-Майні, Гессен, Німеччина</u>
Перемога	☐ <u>Франтішек Суміна</u>	Технічний нокаут	1 (з 4)	1:12	<u>30 листопада 1996</u>	☐ <u>Вінер-Нойштадт, Нижня Австрія, Австрія</u>
Перемога	☐ <u>Тоні Бредхем</u>	Нокаут	2 (з 4)	1:14	<u>16 листопада 1996</u>	☐ <u>Гамбург, Німеччина</u>

Графічне представлення

Цікаві факти

- Віталій Кличко став прототипом одного з персонажів українського мультсеріалу Казкова Русь.
 - 7 січня 2011 Віталій Кличко знявся у рекламній кампанії німецької фітнес-мережі McFit^{[170][171]}.
 - Блогер Enjoykin* на основі курйозних висловлювань Віталія Кличка написав музичну композицію «*Завтрашній День*», яку переглянули в YouTube майже 13 мільйонів (12 950 302) разів станом на 7 грудня 2016 року^[172].

Зовнішні відеофайли

Enjoykin — Завтрашний День (<https://www.youtube.com/watch?v=yII07gxOAIY>)

Сказочная Русь - "Бой Виталия Бугая с Николаем Волобуевым", Кличко против Валуева (<https://www.youtube.com/watch?v=Rd7aeSF7wiE>)

Толстые братья Кличко (<https://www.youtube.com/watch?v=7xjL-3mA41o>)

- 18 вересня 2014 року міський голова Києва Віталій Кличко запропонував депутатам Київради, які хочуть поборитися, не влаштувати бійки в сесійному залі, а вийти з ним на боксерський ринг. «Якщо у когось багато адреналіну, і він хоче показати, який він хороший боєць, — сесійний зал — не місце для бійок. Якщо хтось хоче, то запрошую на боксерський ринг. Я видам рукавички і дам урок тим, хто хоче поборитися», — відзначив Кличко.^[173]
- 21 листопада 2015 року Віталій Кличко програв блиц-партію в шахи 8-річній чемпіонці Європи серед дітей Вероніці Веремюк. Після гри Кличко побажав дівчинці стати чемпіонкою світу і додав: «я колись протримався 31 хід проти Гаррі Каспарова, а ти обіграла мене навіть швидше»^{[174][175]}.
- 30 жовтня 2016 року Віталій Кличко у своїй електронній декларації серед свого майна задекларував 7 велосипедів^[176].
- У січні 2017 року Кличко взяв участь у флешмобі «22 віджимання» на підтримку ветеранів АТО, після чого передав естафету брату Володимиру.
- 26 січня 2017 року міський голова Києва Віталій Кличко заявив, що у відрядження їздить лише за власні гроші і використовує їх для того, щоб спілкуватися зі світовими лідерами та відстоювати інтереси Києва^[177].
- 2 жовтня 2018 року Віталія та Володимира Кличків внесли до Книги рекордів Гіннеса, як братів-чемпіонів, які на двох провели найбільшу кількість боїв.^[178]

Примітки

↓ Показувати повністю

1. Encyclopædia Britannica (<http://global.britannica.com/biography/Vitali-Klitschko>)
2. Filmportal.de — 2005.
3. Енциклопедія Брокгауз
4. http://ukr.lb.ua/news/2015/08/28/314530_klichko_ocholiv_partiyu_poroshenka.html (http://ukr.lb.ua/news/2015/08/28/314530_klichko_ocholiv_partiyu_poroshenka.html)
5. http://solydarnist.org/?page_id=18047 (http://solydarnist.org/?page_id=18047)
6. Віталій на офіційному сайті братів Кличко (<https://web.archive.org/web/20120607032627/http://www.klitschko.com/ua/vitalii-i-volodimir/vitalii-klichko>). Архів оригіналу (<http://www.klitschko.com/ua/vitalii-i-volodimir/vitalii-klichko/>) за 7 червня 2012. Процитовано 14 червня 2012.
7. Пленарні засідання 5 червня 2014 року // Офіційний веб-портал Верховної Ради України (<https://web.archive.org/web/20180620124727/http://www.rada.gov.ua/news/Novyny/Povidomlennya/93939.html>). Архів оригіналу (<http://www.rada.gov.ua/news/Novyny/Povidomlennya/93939.html>) за 20 червня 2018. Процитовано 5 червня 2014.
8. Выборы в Киеве: Кличко принял присягу мэра и получил удостоверение (<http://kiev.segodnya.ua/kpower/vybory-v-kieve-kak-prohodit-golosovanie-522985.html>) Архівовано (<https://web.archive.org/web/20141011120036/http://kiev.segodnya.ua/kpower/vybory-v-kieve-kak-prohodit-golosovanie-522985.html>) 11 жовтня 2014 у Wayback Machine., *Сегодня* (газета, Україна), (5 Іюня 2014)
9. Указ Президента України від 25 червня 2014 року № 556/2014 «Про призначення В. Кличка головою Київської міської державної адміністрації». (<https://web.archive.org/web/20171016225927/http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/556/2014>) Архів оригіналу (<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/556/2014>) за 16 жовтня 2017. Процитовано 16 жовтня 2017.
10. Zaxid.net. Віталій Кличко став головою Асоціації міст України (https://web.archive.org/web/20210130030550/https://zaxid.net/vitaliy_klichko_stav_golovoyu_asotsiatsiyi_mist_ukrayini_n1380166). ZAXID.NET (укр.). Архів оригіналу (https://zaxid.net/vitaliy_klichko_stav_golovoyu_asotsiatsiyi_mist_ukrayini_n1380166) за 30 січня 2021. Процитовано 25 січня 2021.
11. Vitali Klitschko (https://web.archive.org/web/20210604125723/https://boxrec.com/media/index.php/Vitali_Klitschko). Архів оригіналу (https://boxrec.com/media/index.php/Vitali_Klitschko) за 4 червня 2021. Процитовано 4 квітня 2021.
12. Most Opponents Beaten for World Heavyweight Title (https://web.archive.org/web/20210208225408/https://boxrec.com/media/index.php/Most_Opponents_Beaten_for_World_Heavyweight_Title). Архів оригіналу (https://boxrec.com/media/index.php/Most_Opponents_Beaten_for_World_Heavyweight_Title) за 8 лютого 2021. Процитовано 3 січня 2021.
13. У Залу боксерської слави включений перший українець (<https://web.archive.org/web/20180612140412/https://ua.korrespondent.net/enport/2079204-u-zalu-bokserської-slavy-ukluichenyi-pershiy-ukrayintse>). Архів оригіналу (<https://ua.korrespondent.net/enport/2079204-u-zalu-bokserської-slavy-ukluichenyi-pershiy-ukrayintse>) за 12 червня 2018. Процитовано 12 червня 2018.

ua.korrespondent.net/sport/3979304-u-zalu-bokskerskoi-slavy-vkluicheniyi-pershyyi-ukrainets). Архів оригіналу (<https://ua.korrespondent.net/sport/3979304-u-zalu-bokskerskoi-slavy-vkluicheniyi-pershyyi-ukrainets>) за 12 червня 2018. Процитовано 12 червня 2018.

14. BoxRec ratings: world, heavyweight, active and inactive (https://web.archive.org/web/20210111153121/https://boxrec.com/en/ratings?r%5Brole%5D=proboxer&r%5Bsex%5D=M&r%5Bdivision%5D=Heavyweight&r%5Bcountry%5D=&r%5Bstance%5D=&r%5Bstatus%5D=&r_go=). BoxRec. Архів оригіналу (https://boxrec.com/en/ratings?r%5Brole%5D=proboxer&r%5Bsex%5D=M&r%5Bdivision%5D=Heavyweight&r%5Bcountry%5D=&r%5Bstance%5D=&r%5Bstatus%5D=&r_go=) за 11 січня 2021. Процитовано 10 травня 2021.
15. Архівована копія (<https://web.archive.org/web/20210116205936/http://klichko.org/about/history/>). Архів оригіналу (<http://klichko.org/about/history/>) за 16 січня 2021. Процитовано 16 лютого 2021.
16. Архівована копія (<https://web.archive.org/web/20090911190453/http://klichko.org/34/vitaly-klichko.html>). Архів оригіналу (<http://klichko.org/34/vitaly-klichko.html>) за 11 вересня 2009. Процитовано 21 жовтня 2009.
17. Архівована копія (<https://web.archive.org/web/20130602203626/http://blogs.pravda.com.ua/authors/klitchko/4ed0da750d29b/>). Архів оригіналу (<http://blogs.pravda.com.ua/authors/klitchko/4ed0da750d29b/>) за 2 червня 2013. Процитовано 23 липня 2012.
18. Архівована копія (<https://web.archive.org/web/20071013213631/http://www.bild.t-online.de/BTO/sport/2007/01/24/klitschko-vitali-comeback/boxen-comeback.html>). Архів оригіналу (<http://www.bild.t-online.de/BTO/sport/2007/01/24/klitschko-vitali-comeback/boxen-comeback.html>) за 13 жовтня 2007. Процитовано 13 жовтня 2007.
19. Віталій Кличко переміг Семюеля Пітера (відео) (<https://web.archive.org/web/20140201233829/http://tsn.ua/ua/ukrayina/vitalii-klichko-peremig-semyuelya-pitera-foto.html>). Архів оригіналу (<http://tsn.ua/ua/ukrayina/vitalii-klichko-peremig-semyuelya-pitera-foto.html>) за 1 лютого 2014. Процитовано 18 грудня 2008.
20. Віталій КЛИЧКО: Тримаю кулаки за ВАЛУЄВА (<https://web.archive.org/web/20090327105023/http://www.proboxing.com.ua/vitalij-klitschko/582-2009-03-22-Vitalij-KLYCHKO-Trymaj-u-kulaky-za-VALUJEVA.html>). Архів оригіналу (<http://www.proboxing.com.ua/vitalij-klitschko/582-2009-03-22-Vitalij-KLYCHKO-Trymaj-u-kulaky-za-VALUJEVA.html>) за 27 березня 2009. Процитовано 22 березня 2009.
21. Борис БЕЗПАЛИЙ вважає, Віталій КЛИЧКО займе прохідне місце у виборчому списку НСНУ (euro2012.kmv.gov.ua) (<http://euro2012.kmv.gov.ua/print/news.asp?id=55527>)^[недоступне посилання з липня 2019]
22. Віталій Кличко переміг Денні Вільямса (bbc.co.uk, 12.12.2004) (https://web.archive.org/web/20050319192203/http://www.bbc.co.uk/ukrainian/sport/story/2004/12/041212_klychko_victory.shtml). Архів оригіналу (http://www.bbc.co.uk/ukrainian/sport/story/2004/12/041212_klychko_victory.shtml) за 19.03.2005. Процитовано 09.06.2011.
23. Політичний шлях Кличка: суцільні нерозбірливі стосунки (<https://web.archive.org/web/20170222110106/http://www.vn.mk.ua/stories.php?id=17257>). Архів оригіналу (<http://www.vn.mk.ua/stories.php?id=17257>) за 22 лютого 2017. Процитовано 28 липня 2015.
24. Офіційне повідомлення Київської міської територіальної виборчої комісії про результати голосування, список обраних депутатів Київської міської ради (<https://web.archive.org/web/20111124061629/http://kmr.gov.ua/divinfo.asp?id=1967>). Архів оригіналу (<http://kmr.gov.ua/divinfo.asp?id=1967>) за 24 листопада 2011. Процитовано 12 червня 2013.
25. ПЕРЕМОЖЕ НЕ ЛИШЕ НА РИНЗІ (<https://web.archive.org/web/20211127131945/https://www.umoloda.kiev.ua/number/1162/180/41419/%D0%9A%D0%9B%D0%98%D0%A7%D0%9A%D0%9E>). Архів оригіналу (<http://www.umoloda.kiev.ua/number/1162/180/41419/%D0%9A%D0%9B%D0%98%D0%A7%D0%9A%D0%9E>) за 27 листопада 2021. Процитовано 27 листопада 2021.
26. Віталій Кличко найняв колишнього мера Нью-Йорка, щоб той допоміг йому стати майбутнім мером Києва (<https://web.archive.org/web/20170211081027/http://www.radiosvoboda.org/a/1115404.html>). Архів оригіналу (<http://www.radiosvoboda.org/a/1115404.html>) за 11 лютого 2017. Процитовано 8 лютого 2017.
27. [[Українська Правда]: Кличко хоче бути обраним мером Києва (<https://web.archive.org/web/20100716181617/http://kiev.pravda.com.ua/news/4c3c55b6d965e/>). Архів оригіналу (<http://kiev.pravda.com.ua/news/4c3c55b6d965e/>) за 16 липня 2010. Процитовано 16 вересня 2010.
28. Кличко очолив фракцію Кличка — ТСН (<https://web.archive.org/web/20130207001542/http://tsn.ua/politika/klitchko-ocholiv-frakciyu-klichko.html>). Архів оригіналу (<http://tsn.ua/politika/klitchko-ocholiv-frakciyu-klichko.html>) за 7 лютого 2013. Процитовано 15 червня 2013.
29. Сайт Верховної Ради України (https://web.archive.org/web/20131025220332/http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/site2/p_deputat?d_id=15664&skl=8). Архів оригіналу (http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/site2/p_deputat?d_id=15664&skl=8) за 25 жовтня 2013. Процитовано 21 серпня 2013.
30. Не прошло и три дня, как Фесенко исправил рейтинг УДАРа (<https://web.archive.org/web/20160305042612/http://uainfo.org/blognews/45894-ne-proshlo-i-3-dnya-kak-fesenko-ispravil-reytingi-udara.html>). Архів оригіналу (<http://uainfo.org/blognews/45894-ne-proshlo-i-3-dnya-kak-fesenko-ispravil-reytingi-udara.html>) за 5 березня 2016. Процитовано 28 липня 2015.

31. Кличко: я йду в президенти, а влада хоче мене не пустити (https://web.archive.org/web/20170211162549/http://www.bbc.com/ukrainian/politics/2013/10/131024_klitchko_taxes_no_politics_vc). Архів оригіналу (http://www.bbc.com/ukrainian/politics/2013/10/131024_klitchko_taxes_no_politics_vc) за 11 лютого 2017. Процитовано 9 лютого 2017.
32. Кличко заявив прямо з трибуни у ВР, що балотуватиметься в президенти (ФОТО, ВІДЕО) (<https://web.archive.org/web/20170211081139/http://www.mukachevo.net/ua/news/view/81872>). Архів оригіналу (<http://www.mukachevo.net/ua/news/view/81872>) за 11 лютого 2017. Процитовано 9 лютого 2017.
33. Кличко закликав громадян прийти 24 листопада в Києві на мітинг, щоб підтримати євроінтеграцію України (<https://web.archive.org/web/20140714151204/http://klitchko.org/news/?id=20320>). Архів оригіналу (<http://klitchko.org/news/?id=20320>) за 14 липня 2014. Процитовано 9 червня 2014.
34. Майдан 21 листопада 2013 року. Кличко (<https://web.archive.org/web/20140307010230/http://www.youtube.com/watch?v=ICs6N4C0NwI&app=desktop>). Архів оригіналу (<https://www.youtube.com/watch?v=ICs6N4C0NwI>) за 7 березня 2014. Процитовано 9 червня 2014.
35. Кличко: у Януковича нет рішення. Он хочет, чтобы люди разошлись по домам (https://web.archive.org/web/20140714170445/http://lb.ua/news/2014/02/19/255937_klitchko_yanukovicha_resheniya.html). Архів оригіналу (http://lb.ua/news/2014/02/19/255937_klitchko_yanukovicha_resheniya.html) за 14 липня 2014. Процитовано 8 червня 2014.
36. Відео на youtube (<https://web.archive.org/web/20190802064828/https://www.youtube.com/watch?v=qdJ-RrWnDRE&gl=US&hl=en>). Архів оригіналу (<https://www.youtube.com/watch?v=qdJ-RrWnDRE>) за 2 серпня 2019. Процитовано 8 червня 2014.
37. Штурм барикад. 11 грудня. Ніч та ранок спротиву (<https://web.archive.org/web/20131214023426/http://www.pravda.com.ua/articles/2013/12/11/7005267/>). Архів оригіналу (<http://www.pravda.com.ua/articles/2013/12/11/7005267/>) за 14 грудня 2013. Процитовано 8 червня 2014.
38. Як Це Було Євромайдан проти міліції: хроніка подій (https://web.archive.org/web/20131214044649/http://www.bbc.co.uk/ukrainian/news/131210_maidan_storm_nk.shtml). Архів оригіналу (http://www.bbc.co.uk/ukrainian/news/131210_maidan_storm_nk.shtml) за 14 грудня 2013. Процитовано 8 червня 2014.
39. Віталій Кличко на вулиці Грушевського. Hromadske.TV (<https://web.archive.org/web/20160406032139/https://www.youtube.com/watch?v=LlguYi0eVCg>). Архів оригіналу (<https://www.youtube.com/watch?v=LlguYi0eVCg>) за 6 квітня 2016. Процитовано 8 червня 2014.
40. Різний Кличко. Київ, вул Грушевського, 19.01.2014 (https://web.archive.org/web/20211127132008/https://www.youtube.com/watch?v=kZGN2erHc_k). Архів оригіналу (https://www.youtube.com/watch?v=kZGN2erHc_k) за 27.11.2021. Процитовано 08.06.2014.
41. Кличко звернувся до керівників внутрішніх військ (https://web.archive.org/web/20211127131950/https://accounts.google.com/ServiceLogin?service=youtube&uilel=3&passive=true&continue=https%3A%2F%2Fwww.youtube.com%2Fsignin%3Faction_handle_signin%3Dtrue%26app%3Ddesktop%26hl%3Den%26next%3D%252Fsignin_passive%26feature%3Dpassive&hl=en). Архів оригіналу (<https://www.youtube.com/watch?v=9s2FZr-Fgn8&list=PLCPC7CzMu8osisJzWdOWrcl2BERyWA1a5&index=22>) за 27 листопада 2021. Процитовано 8 червня 2014.
42. Віталій Кличко вызвав Януковича на ринг (ВІДЕО) (<https://web.archive.org/web/20150123021859/http://news.bigmir.net/ukraine/781801-Vitalij-Klichko-vyzval-Janukovicha-na-ring--VIDEO->). Архів оригіналу (<http://news.bigmir.net/ukraine/781801-Vitalij-Klichko-vyzval-Janukovicha-na-ring--VIDEO->) за 23 січня 2015. Процитовано 3 серпня 2015.
43. Кличко призвал Меркель к введению санкций против Януковича и его окружения (<https://web.archive.org/web/20150628221134/http://www.unian.net/politics/885346-klitchko-prizval-merkel-k-vvedeniyu-sanktsiy-protiv-yanukovicha-i-ego-okruzeniya.html>). Архів оригіналу (<http://www.unian.net/politics/885346-klitchko-prizval-merkel-k-vvedeniyu-sanktsiy-protiv-yanukovicha-i-ego-okruzeniya.html>) за 28 червня 2015. Процитовано 3 серпня 2015.
44. Опозиція підписала з Януковичем угоду про подолання кризи (<https://web.archive.org/web/20140224041552/http://www.radiosvoboda.org/content/article/25272405.html>). Архів оригіналу (<http://www.radiosvoboda.org/content/article/25272405.html>) за 24 лютого 2014. Процитовано 8 червня 2014.
45. Сотник, який переломив хід історії (<https://web.archive.org/web/20140611041351/http://www.pravda.com.ua/articles/2014/02/24/7016048/>). Українська правда. Архів оригіналу (<http://www.pravda.com.ua/articles/2014/02/24/7016048/>) за 11 червня 2014. Процитовано 9 червня 2014.
46. еспресо.tv (https://web.archive.org/web/20140606031913/http://espresso.tv/new/2014/02/21/pravyu_sektor_dav_yanukovychu_chas_do_1000_ranku_schob_podaty_u_vidstavku). Архів оригіналу (http://espresso.tv/new/2014/02/21/pravyu_sektor_dav_yanukovychu_chas_do_1000_ranku_schob_podaty_u_vidstavku) за 6 червня 2014. Процитовано 9 червня 2014.
47. «Ми йдемо на штурм зі зброєю! Я вам клянусь!» — Zbruc.eu (<https://web.archive.org/web/20140301112349/http://www.zbruc.eu>) за 1 лютого 2014. Процитовано 9 лютого 2017.

- [://zbruc.eu/node/19154](http://zbruc.eu/node/19154)). Архів оригіналу (<http://zbruc.eu/node/19154>) за 1 березня 2014. Процитовано 9 червня 2014.
48. детальніше — у статті [Вибори Президента України 2014 \(соціологічні опитування\)](#)
 49. Кличко йде на вибори мера Києва, а на президентських – підтримує Порошенка (<https://web.archive.org/web/20141011182647/http://ua.krymr.com/media/video/25314028.html>). Архів оригіналу (<http://ua.krymr.com/media/video/25314028.html>) за 11 жовтня 2014. Процитовано 17 вересня 2014.
 50. Кличка оголосили новим мером Києва (<https://web.archive.org/web/20140714195115/http://www.pravda.com.ua/news/2014/06/3/7027918/?attempt=1>). Архів оригіналу (<http://www.pravda.com.ua/news/2014/06/3/7027918/?attempt=1>) за 14 липня 2014. Процитовано 8 червня 2014.
 51. Указ Президента України «Про призначення В. Кличка головою Київської міської державної адміністрації» (<https://web.archive.org/web/20211127131943/https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/556/2014>). Архів оригіналу (<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/556/2014>) за 27 листопада 2021. Процитовано 17 вересня 2014.
 52. БПП и УДАР договорились о совместном участии в местных выборах (https://web.archive.org/web/20150806001228/http://lb.ua/news/2015/08/04/312788_bpp_udar_dogovorilis_sovmestnom.html). Архів оригіналу (http://lb.ua/news/2015/08/04/312788_bpp_udar_dogovorilis_sovmestnom.html) за 6 серпня 2015. Процитовано 6 серпня 2015.
 53. Кличко і Порошенко об'єднують партії (<https://web.archive.org/web/20150820161622/http://www.pravda.com.ua/news/2015/08/18/7078169/>). Архів оригіналу (<http://www.pravda.com.ua/news/2015/08/18/7078169/>) за 20 серпня 2015. Процитовано 18 серпня 2015.
 54. Кличко очолив БПП замість Луценка (<https://web.archive.org/web/20150925114258/http://ukranews.com/news/180417.BPP-izbrala-svoim-predsedatelem-Klichko-vmesto-Lutsenko.uk>). *ukranews.com*. Українські новини. 28.08.2015. Архів оригіналу (<http://ukranews.com/news/180417.BPP-izbrala-svoim-predsedatelem-Klichko-vmesto-Lutsenko.uk>) за 25.09.2015.
 55. Кличка зареєстрували кандидатом у мери Києва (<https://web.archive.org/web/20150925094003/http://ukranews.com/news/183295.Klichko-zaregistrovali-kandidatom-v-meri-Kieva.uk>). *ukranews.com*. Українські новини. 23.09.2015. Архів оригіналу (<http://ukranews.com/news/183295.Klichko-zaregistrovali-kandidatom-v-meri-Kieva.uk>) за 25.09.2015.
 56. Кличко переміг у Києві з результатом 66,5 % голосів (<https://web.archive.org/web/20211127131941/https://www.pravda.com.ua/news/2015/11/16/7088930/>). Архів оригіналу (<http://www.pravda.com.ua/news/2015/11/16/7088930/>) за 27 листопада 2021. Процитовано 16 листопада 2015.
 57. Кличко став головою Асоціації міст України (<https://web.archive.org/web/20160124093734/http://ua.korrespondent.net/ukraine/politics/3619299-klychko-stav-holovoui-asotsiatsii-mist-ukrainy>). Архів оригіналу (<http://ua.korrespondent.net/ukraine/politics/3619299-klychko-stav-holovoui-asotsiatsii-mist-ukrainy>) за 24 січня 2016. Процитовано 23 січня 2016.
 58. Кличко йде з посади голови БПП "Солідарність" (<https://web.archive.org/web/20160527121238/http://ukranews.com/news/209783.Klichko-uhodit-s-dolzhnosti-predsedatelya-BPP-Solidarnost.uk>). *ukranews.com*. Українські новини. 26 травня 2016. Архів оригіналу (<http://ukranews.com/news/209783.Klichko-uhodit-s-dolzhnosti-predsedatelya-BPP-Solidarnost.uk>) за 27 травня 2016.
 59. Віталій Кличко збирає підписи відомих спортсменів та футболістів під листом із вимогою звільнити Олега Сенцова (https://kyivcity.gov.ua/news/vitaliy_klichko_zbiraye_pidpisi_vidomikh_sportsmeniv_ta_futbolistiv_pid_listom_z_vimogoyu_zvilniti_olega_sentsova.html) Архівовано (https://web.archive.org/web/20180627144230/https://kyivcity.gov.ua/news/vitaliy_klichko_zbiraye_pidpisi_vidomikh_sportsmeniv_ta_futbolistiv_pid_listom_z_vimogoyu_zvilniti_olega_sentsova.html) 27 червня 2018 у Wayback Machine. // *Офіційний портал Києва*, 25.05.2018
 60. Віталій Кличко офіційно став кандидатом в мери Києва (<https://web.archive.org/web/20170212091034/http://uapress.info/uk/news/show/22541>). Архів оригіналу (<http://uapress.info/uk/news/show/22541>) за 12 лютого 2017. Процитовано 11 лютого 2017.
 61. 09:38 ВІТАЄМО З ПЕРЕМОГОЮ НОВОГО МЕРА КИЄВА — В.КЛИЧКА! (https://web.archive.org/web/20170212091654/http://ch-udar.at.ua/news/vitaemo_z_peremogoyu_novogo_mera_kieva_v_klichka/2014-05-28-661). Архів оригіналу (http://ch-udar.at.ua/news/vitaemo_z_peremogoyu_novogo_mera_kieva_v_klichka/2014-05-28-661) за 12 лютого 2017. Процитовано 11 лютого 2017.
 62. Які передвиборчі обіцянки виконав Кличко? (ІНФОГРАФІКА) (<https://web.archive.org/web/20211127131943/https://hromadske.radio/>). Архів оригіналу (<https://hromadske.radio/>) за 27 листопада 2021. Процитовано 18 червня 2017.
 63. Кличко: За два роки ми покрили понад 10 млрд боргів Києва (<https://web.archive.org/web/20170304040309/http://kiev.klichko.org/news/?id=2180>). Архів оригіналу (<http://kiev.klichko.org/news/?id=2180>) за 4 березня 2017. Процитовано 3 березня 2017.

64. Кличко: Я пропонуватиму поширити досвід Києва і відкрити в інших містах України Центри обробки даних (<https://web.archive.org/web/20170810170539/http://kiev.klichko.org/news/?id=2248>). Архів оригіналу (<http://kiev.klichko.org/news/?id=2248>) за 10 серпня 2017. Процитовано 31 січня 2017.
65. Євробачення-2017 пройде в Києві (<https://web.archive.org/web/20161212101050/http://www.unian.ua/society/1512414-evrobachennya-2017-proyde-v-kievi.html>). Архів оригіналу (<http://www.unian.ua/society/1512414-evrobachennya-2017-proyde-v-kievi.html>) за 12 грудня 2016. Процитовано 31 січня 2017.
66. Кличко: Київ на 100 % виконав зобов'язання з підготовки до Євробачення (https://web.archive.org/web/20170610002247/http://zik.ua/news/2017/05/04/klychko_kyiv_na_100_vykonav_zobovyazannya_z_pidgotovky_do_yevrobachennya_1090425). Архів оригіналу (http://zik.ua/news/2017/05/04/klychko_kyiv_na_100_vykonav_zobovyazannya_z_pidgotovky_do_yevrobachennya_1090425) за 10 червня 2017. Процитовано 18 червня 2017.
67. Станцію метро «Лівобережна» відкрили після реконструкції. ФОТО (<https://web.archive.org/web/20170611163322/http://kiev.pravda.com.ua/news/590c6322ce475/>). Архів оригіналу (<https://kiev.pravda.com.ua/news/590c6322ce475/>) за 11 червня 2017. Процитовано 18 червня 2017.
68. 5 років Кличка: що мер обіцяв киянам і що з цього виконав (<https://web.archive.org/web/20211127131941/https://hmarochos.kiev.ua/2019/05/31/5-rokiv-klychka-shho-mer-obitsyav-kyuanam-i-shho-z-tsogo-vykonav/>). Архів оригіналу (<https://hmarochos.kiev.ua/2019/05/31/5-rokiv-klychka-shho-mer-obitsyav-kyuanam-i-shho-z-tsogo-vykonav/>) за 27 листопада 2021. Процитовано 8 вересня 2020.
69. Кличко домовився із забудовниками про добровільну відмову від приватної охорони на будівництвах Києва (<https://web.archive.org/web/20170227063821/http://ua.interfax.com.ua/news/general/370029.html>). Архів оригіналу (<http://ua.interfax.com.ua/news/general/370029.html>) за 27 лютого 2017. Процитовано 26 лютого 2017.
70. Кличко домовився із забудовниками про гру за правилами (<https://web.archive.org/web/20170226062244/http://ua.korrespondent.net/business/realestate/3745022-klychko-domovyvsia-iz-zabudovnykamy-pro-hru-za-pravylamy>). Архів оригіналу (<http://ua.korrespondent.net/business/realestate/3745022-klychko-domovyvsia-iz-zabudovnykamy-pro-hru-za-pravylamy>) за 26 лютого 2017. Процитовано 26 лютого 2017.
71. Віталій Кличко: «Бюджет Києва на 2017 рік передбачає суттєве збільшення фінансування охорони здоров'я та освіти» (https://web.archive.org/web/20170306040601/http://www.desn.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=18599:--l---2017-----r&catid=282:2011-10-25-12-48-57&Itemid=2945&lang=ua). Архів оригіналу (http://www.desn.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=18599:--l---2017-----r&catid=282:2011-10-25-12-48-57&Itemid=2945&lang=ua) за 6 березня 2017. Процитовано 5 березня 2017.
72. Кличко заявляє, що Київ лідирує за наповненням бюджету (<https://web.archive.org/web/20170120121135/http://news.finance.ua/ua/news/-/393118/klichko-zayavlyaye-shho-kyiv-lidyruye-za-napovnennyam-byudzhetu>). Архів оригіналу (<http://news.finance.ua/ua/news/-/393118/klichko-zayavlyaye-shho-kyiv-lidyruye-za-napovnennyam-byudzhetu>) за 20 січня 2017. Процитовано 22 січня 2017.
73. Нокдауні і перемоги: чи є за що сказати «спасибі» столичному мерові? (<https://web.archive.org/web/20170810171049/https://www.slovoidilo.ua/2017/05/26/pogljad/suspilstvo/nokdauny-peremohy-chy-ye-skazaty-spasybi-stolychnomu-merovi>). Архів оригіналу (<https://www.slovoidilo.ua/2017/05/26/pogljad/suspilstvo/nokdauny-peremohy-chy-ye-skazaty-spasybi-stolychnomu-merovi>) за 10 серпня 2017. Процитовано 27 травня 2017.
74. У Києві Кличко відкрив оновлений велотрек, — КМДА (https://web.archive.org/web/20170520231528/http://vgolos.com.ua/news/u_kyievi_klychko_vidkryv_onovlenny_velotrek_kmda_265851.html). Архів оригіналу (http://vgolos.com.ua/news/u_kyievi_klychko_vidkryv_onovlenny_velotrek_kmda_265851.html) за 20 травня 2017. Процитовано 27 травня 2017.
75. Кличка офіційно оголосили мером Києва (https://web.archive.org/web/20170603063228/https://gazeta.ua/articles/kyev-life/_klichka-oficijno-ogolosili-merom-kiyeva/775834). Архів оригіналу (https://gazeta.ua/articles/kyev-life/_klichka-oficijno-ogolosili-merom-kiyeva/775834) за 3 червня 2017. Процитовано 18 червня 2017.
76. Віталій Кличко розповів про плани столичної влади на цей рік (<https://web.archive.org/web/20180210002450/http://www.kreschatic.kiev.ua/ua/3297/news/1518095441.html>). Архів оригіналу (<http://www.kreschatic.kiev.ua/ua/3297/news/1518095441.html>) за 10 лютого 2018. Процитовано 9 лютого 2018.
77. Кличко і Степанов названі кращими регіональними лідерами України (https://web.archive.org/web/20180401004639/https://24tv.ua/klichko_i_stepanov_nazvani_krashhimi_regionalnimi_liderami_ukrayini_n940949). Архів оригіналу (https://24tv.ua/klichko_i_stepanov_nazvani_krashhimi_regionalnimi_liderami_ukrayini_n940949) за 1 квітня 2018. Процитовано 31 березня 2018.
78. Опубліковано рейтинг губернаторів-2017, Кличко — на першому місці (<https://web.archive.org/web/20180401005311/https://www.unian.ua/politics/10048067-opublikovano-reyting-gubernatoriv-2017-klichko-na-pershomu-misci.html>). Архів оригіналу (<https://www.unian.ua/politics/10048067-opublikovano-reyting-gubernatoriv-2017-klichko-na-pershomu-misci.html>) за 1 квітня 2018. Процитовано 31 березня 2018.

79. Чи треба співати гімн у школі? Світовий досвід (<https://web.archive.org/web/20200806153236/https://glavcom.ua/country/science/chi-treba-spivati-gimn-u-shkoli-svitoviy-dosvid-696177.html>). Архів оригіналу (<https://glavcom.ua/country/science/chi-treba-spivati-gimn-u-shkoli-svitoviy-dosvid-696177.html>) за 6 серпня 2020. Процитовано 4 серпня 2020.
80. У школах Києва щоранку співатимуть Гімн України (<https://web.archive.org/web/20200806092208/https://www.ukrinform.ua/rubric-kyiv/3073483-u-kiivskih-skolah-den-pocinatimut-z-gimnu-ukraini.html>). Архів оригіналу (<https://www.ukrinform.ua/rubric-kyiv/3073483-u-kiivskih-skolah-den-pocinatimut-z-gimnu-ukraini.html>) за 6 серпня 2020. Процитовано 4 серпня 2020.
81. Кличко відзвітував про свою діяльність на посаді мера (<https://web.archive.org/web/20161208225613/http://vechirniykiev.com.ua/news/klychko-vidzvituvav-pro-svoyu-diyal-nist-na-posadi-mera>). Архів оригіналу (<https://vechirniykiev.com.ua/news/klychko-vidzvituvav-pro-svoyu-diyal-nist-na-posadi-mera>) за 8 грудня 2016. Процитовано 20 січня 2017.
82. Рік роботи Кличка: як виконує обіцянки столичний мер (<https://web.archive.org/web/20170113125754/https://www.slovoidilo.ua/2016/12/08/infografika/polityka/rik-roboty-klychka-yak-vykonuye-obicyanky-stolychnyj-mer>). Архів оригіналу (<https://www.slovoidilo.ua/2016/12/08/infografika/polityka/rik-roboty-klychka-yak-vykonuye-obicyanky-stolychnyj-mer>) за 13 січня 2017. Процитовано 11 січня 2017.
83. Кличко перевірів, як відремонтували вулицю Алматинську та як будують нову дорогу між вулицею Довбуша та Броварським проспектом (<https://kyiv-org.com.ua/Віталій>)^[недоступне посилання з грудня 2021]
84. КЛИЧКО РОЗПОВІВ, ХТО «КРИШУЄ» МАФІ У КИЄВІ: «ВУХА СТИРЧАТЬ» ІЗ ВЕРХОВНОЇ РАДИ (<https://web.archive.org/web/20160807152732/http://tsn.ua/kyiv/klichko-rozpoviv-hto-krishuye-mafi-u-kiyevi-vuha-stirchat-iz-verhovnoyi-radi-603085.html>). Архів оригіналу (<http://tsn.ua/kyiv/klichko-rozpoviv-hto-krishuye-mafi-u-kiyevi-vuha-stirchat-iz-verhovnoyi-radi-603085.html>) за 7 серпня 2016. Процитовано 13 липня 2016.
85. Знесення МАФів в Києві: демонтований кіоск Roshen (<https://web.archive.org/web/20170122221506/http://ua.korrespondent.net/city/kyiv/3706607-znesennia-mafiv-v-kyievi-demontovanyi-kiosk-Roshen>). Архів оригіналу (<http://ua.korrespondent.net/city/kyiv/3706607-znesennia-mafiv-v-kyievi-demontovanyi-kiosk-Roshen>) за 22 січня 2017. Процитовано 22 січня 2017.
86. КЛИЧКО: КИЇВ БУДЕ МІСТОМ ПАРКІВ І СКВЕРІВ, А НЕ МАФІВ (<https://web.archive.org/web/20170202014336/https://newsone.ua/klichko-kiiv-bude-mistom-parkiv-i-skveriv-a-ne-mafiv/>). Архів оригіналу (<https://newsone.ua/klichko-kiiv-bude-mistom-parkiv-i-skveriv-a-ne-mafiv/>) за 2 лютого 2017. Процитовано 22 січня 2017.
87. Кличко прокоментував війну з МАФами в Києві (https://web.archive.org/web/20160712012535/http://24tv.ua/klichko_prokomentuvav_viynu_z_mafami_v_kiyevi_n703562). Архів оригіналу (http://24tv.ua/klichko_prokomentuvav_viynu_z_mafami_v_kiyevi_n703562) за 12 липня 2016. Процитовано 13 липня 2016.
88. Кличко похизувався кількістю знесених МАФів у столиці (https://web.archive.org/web/20170113122808/http://espresso.tv/news/2016/12/27/klychko_pokhyzuvavsya_kilkisty_znesenykh_mafiv_u_stolyci). Архів оригіналу (http://espresso.tv/news/2016/12/27/klychko_pokhyzuvavsya_kilkisty_znesenykh_mafiv_u_stolyci) за 13 січня 2017. Процитовано 11 січня 2017.
89. Кличко похвалився очищенням Києва від МАФів, мешканці кажуть: Брехня (<https://web.archive.org/web/20200808024205/https://www.pravda.com.ua/news/2019/11/4/7230917/>). Архів оригіналу (<https://www.pravda.com.ua/news/2019/11/4/7230917/>) за 8 серпня 2020. Процитовано 29 вересня 2020.
90. Віталій Кличко: «Я вважаю позитивним сигналом, що нарешті, почали з'являтися результати розслідувань за матеріалами внутрішнього аудиту КМДА, які ми передавали до прокуратури» (<https://web.archive.org/web/20170211164541/https://kievcity.gov.ua/news/47233.html>). Архів оригіналу (<http://kievcity.gov.ua/news/47233.html>) за 11 лютого 2017. Процитовано 11 лютого 2017.
91. Кличко: За матеріалами аудиту мерії Києва порушили 92 справи (<https://web.archive.org/web/20170211202650/http://ua.korrespondent.net/city/kyiv/3810041-klychko-za-materialamy-audytu-merii-kyieva-porushyly-92-spravy>). Архів оригіналу (<http://ua.korrespondent.net/city/kyiv/3810041-klychko-za-materialamy-audytu-merii-kyieva-porushyly-92-spravy>) за 11 лютого 2017. Процитовано 11 лютого 2017.
92. Віталій Кличко підписав розпорядження про заходи щодо запобігання корупції у міській адміністрації (https://web.archive.org/web/20170224054627/http://www.vsk.kiev.ua/index.php?option=com_k2&view=item&id=629:vitalii-klychko-pidpysav-rozporiadzhennia-pro-zakhody-shchodo-zapobihannia-koruptsii-u-miskii-administratsii&Itemid=192&lang=ua). Архів оригіналу (http://www.vsk.kiev.ua/index.php?option=com_k2&view=item&id=629:vitalii-klychko-pidpysav-rozporiadzhennia-pro-zakhody-shchodo-zapobihannia-koruptsii-u-miskii-administratsii&Itemid=192&lang=ua) за 24 лютого 2017. Процитовано 23 лютого 2017.
93. Важкий бій. Що встиг за рік на посаді київського мера Віталій Кличко (<https://web.archive.org/web/20170201234602/http://news.finance.ua/ua/news/-/353014/vazhkyj-bij-shho-vstyg-za-rik-na-posadi-kyivskogo-mera-vitalij-klychko>). Архів оригіналу (<http://news.finance.ua/ua/news/-/353014/vazhkyj-bij-shho-vstyg-za-rik-na-posadi-kyivskogo-mera-vitalij-klychko>) за 1 лютого 2017. Процитовано 20 січня 2017.

94. Кличко вперше в історії викрив корупційну схему на 3 мільярди (інфографіка) (<https://web.archive.org/web/20170214103258/http://www.ednist.info/news/9619>). Архів оригіналу (<http://www.ednist.info/news/9619>) за 14 лютого 2017. Процитовано 13 лютого 2017.
95. Кличко звільнив з КМДА більше 300 чиновників-корупціонерів (<https://web.archive.org/web/20170213000955/https://www.slovoidilo.ua/2015/07/15/novyna/polityka/klychko-zvilnyv-z-kmda-bilshe-300-chynovnykiv-korupczioneriv>). Архів оригіналу (<https://www.slovoidilo.ua/2015/07/15/novyna/polityka/klychko-zvilnyv-z-kmda-bilshe-300-chynovnykiv-korupczioneriv>) за 13 лютого 2017. Процитовано 12 лютого 2017.
96. Кличко: Ми викрили корупційні схеми паркувальників, які щомісяця крали з бюджету 1,5 млн грн. І ми продовжуємо наводити лад з паркуванням (<https://web.archive.org/web/20170214102157/http://kiev.klichko.org/news/?id=1697>). Архів оригіналу (<http://kiev.klichko.org/news/?id=1697>) за 14 лютого 2017. Процитовано 13 лютого 2017.
97. Віталій Кличко: Вирішення власних політичних завдань під гаслом боротьби з корупцією і є політичною корупцією (https://web.archive.org/web/20210830092144/https://kyivcity.gov.ua/news/vitaliy_klichko_virishennya_vlasnikh_politichnikh_zavdan_pid_gaslom_borotbi_z_koruptsiyeyu_i_je_politichnoyu_koruptsiyeyu/). Архів оригіналу (https://kyivcity.gov.ua/news/vitaliy_klichko_virishennya_vlasnikh_politichnikh_zavdan_pid_gaslom_borotbi_z_koruptsiyeyu_i_je_politichnoyu_koruptsiyeyu/) за 30 серпня 2021. Процитовано 30 серпня 2021.
98. Кличко назвав боротьбу з корупцією - політичною корупцією (<https://web.archive.org/web/20210830092144/https://spilno.org/article/klychko-nazvav-borotbu-z-koruptsiyeyu-politychnoyu-koruptsiyeyu>). Архів оригіналу (<https://spilno.org/article/klychko-nazvav-borotbu-z-koruptsiyeyu-politychnoyu-koruptsiyeyu>) за 30 серпня 2021. Процитовано 30 серпня 2021.
99. Поділ і поглинання: навіщо Зеленському війна з Кличком у Києві (<https://web.archive.org/web/20190804132909/https://apostrophe.ua/ua/article/society/kiev/2019-07-24/razdelenie-i-pogloschenie-zachem-zelenskomu-voynas-klichko-v-kieve/26929>). Архів оригіналу (<https://apostrophe.ua/ua/article/society/kiev/2019-07-24/razdelenie-i-pogloschenie-zachem-zelenskomu-voynas-klichko-v-kieve/26929>) за 4 серпня 2019. Процитовано 4 серпня 2019.
00. Чим не вгодив мер Кличко президенту Зеленському? (https://web.archive.org/web/20190804132909/https://espreso.tv/article/2019/07/24/chym_ne_vgodyv_mer_klychko_prezydentu_zelenskomu). Архів оригіналу (https://espreso.tv/article/2019/07/24/chym_ne_vgodyv_mer_klychko_prezydentu_zelenskomu) за 4 серпня 2019. Процитовано 4 серпня 2019.
01. КЛИЧКО РОЗПОВІВ ПРО ЗУСТРІЧІ ІЗ ЗЕЛЕНСЬКИМ ТА «ВКАЗІВКИ» ВІД ГОЛОВИ ОФІСУ ПРЕЗИДЕНТА (<https://web.archive.org/web/20190804132910/https://tsn.ua/politika/klichko-rozpoviv-pro-zustrichi-iz-zelenskim-ta-vkazivki-vid-golovi-ofisu-prezidenta-1385028.html>). Архів оригіналу (<https://tsn.ua/politika/klichko-rozpoviv-pro-zustrichi-iz-zelenskim-ta-vkazivki-vid-golovi-ofisu-prezidenta-1385028.html>) за 4 серпня 2019. Процитовано 4 серпня 2019.
02. Кличко розповів про дві зустрічі з Зеленським (<https://web.archive.org/web/20211127132013/https://politics.segodnya.ua/ua/politics/klichko-rasskazal-o-dvuh-vstrechah-s-zelenskim-1307878.html>). Архів оригіналу (<https://ukr.segodnya.ua/politics/klichko-rasskazal-o-dvuh-vstrechah-s-zelenskim-1307878.html>) за 27 листопада 2021. Процитовано 5 серпня 2019.
03. Мені «криша» не потрібна: Кличко розповів, навіщо зустрівся з Джуліані (<https://web.archive.org/web/20211127132026/https://nv.ua/ukr/ukraine/politics/zustrich-klichka-i-dzhuliani-novi-podrobici-novini-ukrajini-50035442.html>). Архів оригіналу (<https://nv.ua/ukr/ukraine/politics/zustrich-klichka-i-dzhuliani-novi-podrobici-novini-ukrajini-50035442.html>) за 27 листопада 2021. Процитовано 4 серпня 2019.
04. Похід проти «зеленої чуми»: Ляшко потрапив у смішну історію з Кличком (<https://web.archive.org/web/20190804132909/https://apostrophe.ua/ua/news/politics/2019-08-02/pohod-protiv-zelenoy-chumyi-lyashko-popal-v-smeshnuyu-istoriyu-s-klichko/170671>). Архів оригіналу (<https://apostrophe.ua/ua/news/politics/2019-08-02/pohod-protiv-zelenoy-chumyi-lyashko-popal-v-smeshnuyu-istoriyu-s-klichko/170671>) за 4 серпня 2019. Процитовано 4 серпня 2019.
05. Віталій Кличко: Мені «криша» не потрібна, але нам потрібні партнери (<https://web.archive.org/web/20190804132907/https://www.rbc.ua/ukr/news/vitaliy-klichko-krysha-nuzhna-nam-nuzhny-1564689752.html>). Архів оригіналу (<https://www.rbc.ua/ukr/news/vitaliy-klichko-krysha-nuzhna-nam-nuzhny-1564689752.html>) за 4 серпня 2019. Процитовано 4 серпня 2019.
06. Уряд Гройсмана не погоджуватиме звільнення Кличка — речник (<https://web.archive.org/web/20190814130837/https://www.radiosvoboda.org/a/news-groysman-klychko-vidstavka/30108997.html>). Архів оригіналу (<https://www.radiosvoboda.org/a/news-groysman-klychko-vidstavka/30108997.html>) за 14 серпня 2019. Процитовано 15 серпня 2019.
07. Кабмін звільнив Кличка з посади голови КМДА (<https://web.archive.org/web/20190904124607/https://dt.ua/PO-LITICS/kabmin-zvilnyv-klichka-z-posadi-qolovi-kmda-deputat-322549.html>). <https://www.dt.ua/>. Дзеркало тижня.

- 4 вересня 2019. Архів оригіналу (https://www.dt.ua/POLITICS/kabmin-zvilniv-klichka-z-posadi-golovi-kmda-deputat-322549_.html) за 4 вересня 2019. Процитовано 4 вересня 2019.
08. У Кличка заявили, що уряд завершив перевірку КМДА з порушеннями | Українська правда (<https://www.pravda.com.ua/news/2019/11/2/7230828/>) Архівовано (<https://web.archive.org/web/20211127133238/https://www.pravda.com.ua/news/2019/11/2/7230828/>) 27 листопада 2021 у Wayback Machine., pravda.com.ua (Перевірено 27 листопада 2021)
09. Чому Кличко вирішив розпустити Київську міську раду (https://web.archive.org/web/20200219053052/https://24tv.ua/chomu_klichko_virishiv_rozpustiti_kiyivsku_misku_radu_poyasnennya_eksperta_n1207791). 24 Канал. Архів оригіналу (https://24tv.ua/chomu_klichko_virishiv_rozpustiti_kiyivsku_misku_radu_poyasnennya_eksperta_n1207791) за 19 лютого 2020. Процитовано 19 вересня 2019.
10. Кличко подав до суду на Гончарука та Богдана (<https://web.archive.org/web/20190930140248/https://www.rbc.ua/ukr/news/klichko-podal-sud-goncharuka-bogdana-1569847855.html>). РБК-Україна (рос.). Архів оригіналу (<https://www.rbc.ua/ukr/news/klichko-podal-sud-goncharuka-bogdana-1569847855.html>) за 30 вересня 2019. Процитовано 30 вересня 2019.
11. НАБУ відкрило справу щодо Кличка (https://web.archive.org/web/20191201110718/https://24tv.ua/nabu_vidkriло_spravu_shhodo_klichka_n1228188). 24 Канал. Архів оригіналу (https://24tv.ua/nabu_vidkriло_spravu_shhodo_klichka_n1228188) за 1 грудня 2019. Процитовано 2 листопада 2019.
12. Кличко опублікував відео із обшуками в будинку, де він мешкає (<https://web.archive.org/web/20210830090445/https://www.ukrinform.ua/rubric-kyiv/3247817-klicko-opublikuvav-video-iz-obsukami-v-budinku-de-vin-meskae.html>). Архів оригіналу (<https://www.ukrinform.ua/rubric-kyiv/3247817-klicko-opublikuvav-video-iz-obsukami-v-budinku-de-vin-meskae.html>) за 30 серпня 2021. Процитовано 30 серпня 2021.
13. У будинок Кличка прийшли силовики. У СБУ кажуть - мера це не стосується (<https://web.archive.org/web/20210830090444/https://www.bbc.com/ukrainian/news-57154266>). Архів оригіналу (<https://www.bbc.com/ukrainian/news-57154266>) за 30 серпня 2021. Процитовано 30 серпня 2021.
14. Спаринг «Зеленський проти Кличка»: за що вони б'ються та чим це завершиться? (<https://web.archive.org/web/20210830100602/https://www.radiosvoboda.org/a/sparynh-zelenskyi-proty-klychka-za-shcho-vony-byutsia/31261738.html>). Архів оригіналу (<https://www.radiosvoboda.org/a/sparynh-zelenskyi-proty-klychka-za-shcho-vony-byutsia/31261738.html>) за 30 серпня 2021. Процитовано 30 серпня 2021.
15. Блінкен схвалив початок розслідування корупції Кличка в Києві - ЗМІ (<https://web.archive.org/web/20210830093557/https://www.unn.com.ua/uk/news/1928633-blinken-skhvaliv-pochatok-rozsliduvannya-koruptsiyi-klichka-v-kiyevi-zmi>). Архів оригіналу (<https://www.unn.com.ua/uk/news/1928633-blinken-skhvaliv-pochatok-rozsliduvannya-koruptsiyi-klichka-v-kiyevi-zmi>) за 30 серпня 2021. Процитовано 30 серпня 2021.
16. Зеленський та Кличко зустрілися на Банковій вперше за рік (<https://web.archive.org/web/20211021083706/https://www.pravda.com.ua/news/2021/10/20/7311111/>). Архів оригіналу (<https://www.pravda.com.ua/news/2021/10/20/7311111/>) за 21 жовтня 2021. Процитовано 21 жовтня 2021.
17. Кличко відмовився від пропозиції Порошенка представляти «ЄС» на виборах (<https://web.archive.org/web/20200606080734/https://www.pravda.com.ua/news/2020/06/5/7254698/>). Архів оригіналу (<https://www.pravda.com.ua/news/2020/06/5/7254698/>) за 6 червня 2020. Процитовано 6 червня 2020.
18. https://lb.ua/news/2020/08/26/464616_oleksandr_shovkovskiy_ide_politiku.html Архівовано (https://web.archive.org/web/20201009012704/https://lb.ua/news/2020/08/26/464616_oleksandr_shovkovskiy_ide_politiku.html) 9 жовтня 2020 у Wayback Machine. Олександр Шовковський іде в політику]
19. Хто буде боротися за крісло мера Києва: повний список претендентів (<https://web.archive.org/web/20200925023133/https://vybory.rbc.ua/ukr/2020/budet-borotsya-kreslo-mera-kieva-polnyy-spisok-1599739269.html>). РБК-Україна (рос.). Архів оригіналу (<https://vybory.rbc.ua/ukr/2020/budet-borotsya-kreslo-mera-kieva-polnyy-spisok-1599739269.html>) за 25 вересня 2020. Процитовано 14 вересня 2020.
20. Кличка консультує відомий американський політтехнолог (<https://web.archive.org/web/20200930130039/https://www.pravda.com.ua/news/2020/09/30/7268240/>). Архів оригіналу (<https://www.pravda.com.ua/news/2020/09/30/7268240/>) за 30 вересня 2020. Процитовано 30 вересня 2020.
21. «ЄС» підтримала Кличка на виборах міського голови Києва, — Прокопів (https://web.archive.org/web/20200918232559/https://espreso.tv/news/2020/09/16/quotyesquot_pidtrykala_klychka_na_vyborakh_miskogo_golovy_kyueva_prokopiv). Архів оригіналу (https://espreso.tv/news/2020/09/16/quotyesquot_pidtrykala_klychka_na_vyborakh_miskogo_golovy_kyueva_prokopiv) за 18 вересня 2020. Процитовано 30 вересня 2020.
22. Офіційні результати місцевих виборів 2020 року: хто переміг (https://web.archive.org/web/20201106170112/https://vybory.24tv.ua/mistsevi-vibori-2020-ukrayina-rezultati-golosuvannya-tsvk_n1436591). Архів оригіналу (https://vybory.24tv.ua/mistsevi-vibori-2020-ukrayina-rezultati-golosuvannya-tsvk_n1436591) за 6 листопада 2020. Процитовано 6 листопада 2020.

23. ВІТАЛІЙ КЛИЧКО СКЛАВ ПРИСЯГУ У КИЇВСЬКОЇ ГОЛОВИ ТА ЗАПРОПОНУВАВ СТВОРИТИ «ВЕЛИКУ КОАЛІЦІЮ» ВСІХ ПОЛІТИЧНИХ СИЛ, ПРЕДСТАВЛЕНИХ У КИЇВРАДІ (<https://web.archive.org/web/20210303061206/https://kmr.gov.ua/uk/content/vitaliy-klychko-sklav-prysyagu-kyuyivskogo-miskogo-golovy-ta-zaproponuvav-stvoryty-velyku>). Архів оригіналу (<https://kmr.gov.ua/uk/content/vitaliy-klychko-sklav-prysyagu-kyuyivskogo-miskogo-golovy-ta-zaproponuvav-stvoryty-velyku>) за 3 березня 2021. Процитовано 13 грудня 2020.
24. Кличко під час зустрічі з лідером ХДС/ХСС Лашетом говорив про підтримку Німеччиною України та енергетичну безпеку (https://web.archive.org/web/20210905135113/https://lb.ua/world/2021/09/05/493251_klichko_pid_chas_zustrichi_z_liderom.html). Архів оригіналу (https://lb.ua/world/2021/09/05/493251_klichko_pid_chas_zustrichi_z_liderom.html) за 5 вересня 2021. Процитовано 19 вересня 2021.
25. В КИЄВІ НА ЛІВОМУ БЕРЕЗІ З'ЯВИВСЯ НОВИЙ ЦЕНТР РЕАБІЛІТАЦІЇ (<https://socportal.info/ua/news/v-kievi-na-livomu-berezi-zyavivsya-novii-tcentr-reabilitacii/>)
26. Біля скандальної забудови на Осокорках велика бійка (<https://web.archive.org/web/20170227063735/https://day.kyiv.ua/uk/news/190515-bilya-skandalnoyi-zabudovy-na-osokorkah-velyka-biyka>). Архів оригіналу (<https://day.kyiv.ua/uk/news/190515-bilya-skandalnoyi-zabudovy-na-osokorkah-velyka-biyka>) за 27 лютого 2017. Процитовано 26 лютого 2017.
27. Скандальне будівництво на Осокорках: забудовник виграв суд (<https://web.archive.org/web/20170226220010/http://wz.lviv.ua/news/170121-skandal-ne-budivnistvo-na-osokorkakh-zabudovnik-vigrav-sud>). Архів оригіналу (<http://wz.lviv.ua/news/170121-skandal-ne-budivnistvo-na-osokorkakh-zabudovnik-vigrav-sud>) за 26 лютого 2017. Процитовано 26 лютого 2017.
28. Скандальне будівництво на Осокорках: забудовник виграв суд (https://web.archive.org/web/20170227153131/http://espresso.tv/news/2016/05/05/skandalne_budivnyctvo_na_osokorkakh_zabudovnyk_vygrav_sud). Архів оригіналу (http://espresso.tv/news/2016/05/05/skandalne_budivnyctvo_na_osokorkakh_zabudovnyk_vygrav_sud) за 27 лютого 2017. Процитовано 26 лютого 2017.
29. Названі Міста З Найвищою Якістю Життя. Київ 132-й (<https://web.archive.org/web/20170202085005/http://molodi.info/life/nazvani-mista-z-nauyvschoyu-yakistiu-zhyttya/>). Архів оригіналу (<http://molodi.info/life/nazvani-mista-z-nauyvschoyu-yakistiu-zhyttya/>) за 2 лютого 2017. Процитовано 31 січня 2017.
30. Вінниця очолила рейтинг міст за якістю життя і послуг — всеукраїнське опитування (<https://web.archive.org/web/20161117010352/http://www.unian.ua/society/1305494-vinnitsya-za-rezultatami-vseukrajinskogo-opituvannya-ocholila-reyting-mist-za-yakistyu-jittya-ta-poslug.html>). Архів оригіналу (<http://www.unian.ua/society/1305494-vinnitsya-za-rezultatami-vseukrajinskogo-opituvannya-ocholila-reyting-mist-za-yakistyu-jittya-ta-poslug.html>) за 17 листопада 2016. Процитовано 29 січня 2017.
31. КЛИЧКО ПРО СЕБЕ: «Я НЕ ЗНИЩУЮ МАЛИЙ БІЗНЕС, Я НАВОДЖУ ЛАД» (<https://web.archive.org/web/20170224131717/http://nikorupciji.org/2017/01/17/klychko-pro-sebe-ya-ne-znyschuyu-malyj-biznes-ya-navodzhu-lad/>). Архів оригіналу (<http://nikorupciji.org/2017/01/17/klychko-pro-sebe-ya-ne-znyschuyu-malyj-biznes-ya-navodzhu-lad/>) за 24 лютого 2017. Процитовано 23 лютого 2017.
32. НАЗК зацікавилася спільним польотом Кличка зі столичними забудовниками, який показали «Схеми» (<https://web.archive.org/web/20170919152939/https://www.radiosvoboda.org/a/news/28742476.html>). Архів оригіналу (<https://www.radiosvoboda.org/a/news/28742476.html>) за 19 вересня 2017. Процитовано 19 вересня 2017.
33. Указ Президента України № 1602/2004 від 31 грудня 2004 року «Про присвоєння В. Кличку звання Герой України» (<https://web.archive.org/web/20211127131947/https://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=1602%2F2004>). Архів оригіналу (<http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=1602%2F2004>) за 27 листопада 2021. Процитовано 27 листопада 2021.
34. Указ Президента України № 937/2008 від 16 жовтня 2008 року «Про нагородження В. Кличка орденом „За заслуги“» (<https://web.archive.org/web/20211127131946/https://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=937%2F2008>). Архів оригіналу (<http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=937%2F2008>) за 27 листопада 2021. Процитовано 27 листопада 2021.
35. Указ Президента України № 1210/99 від 23 вересня 1999 року «Про відзначення нагородами України» (<https://web.archive.org/web/20200617073442/https://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=1210%2F99>). Архів оригіналу (<http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=1210%2F99>) за 17 червня 2020. Процитовано 27 листопада 2021.
36. Указ Президента України № 481/2004 від 26 квітня 2004 року «Про нагородження В. Кличка орденом „За мужність“» (<https://web.archive.org/web/20211127131949/https://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=481%2F2004>). Архів оригіналу (<http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=481%2F2004>) за 27 листопада 2021. Процитовано 27 листопада 2021.
37. Брати Клички — Чемпіони спорту ЮНЕСКО (https://web.archive.org/web/2009111122427/http://portal.unesco.org/en/ev.php-URL_ID%3D36314%26URL_DO%3DDO_TOPIC%26URL_SECTION%3D201.html). Архів

оригіналу (http://portal.unesco.org/en/ev.php-URL_ID%3D36314%26URL_DO%3DDO_TOPIC%26URL_SECTION%3D201.html) за 11 листопада 2009. Процитовано 31 серпня 2019.

38. [State Awards Issued by Georgian Presidents in 2003-2015](https://web.archive.org/web/20190509224357/https://idfi.ge/en/state-prizes-awarded-by-the-president-of-georgia-in-2003-2015) (<https://web.archive.org/web/20190509224357/https://idfi.ge/en/state-prizes-awarded-by-the-president-of-georgia-in-2003-2015>). *IDFI* (англ.). Архів оригіналу (<https://idfi.ge:443/en/state-prizes-awarded-by-the-president-of-georgia-in-2003-2015>) за 9 травня 2019. Процитовано 10 травня 2019.
39. Клятва Ганнібала, або друга Пунічна війна Віталія Кличка (Василишин Роман) (https://web.archive.org/web/20160305063446/http://durdom.in.ua/uk/main/article/article_id/257/person_id/53.phtml). Архів оригіналу (http://durdom.in.ua/uk/main/article/article_id/257/person_id/53.phtml) за 5 березня 2016. Процитовано 28 липня 2015.
40. Президентські рейтинги. Панове, тільки без метушні... (<https://web.archive.org/web/20150626175553/http://gazeta.dt.ua/internal/prezidentski-reytingi-panove-tilki-bez-metushni-.html>). Архів оригіналу (<http://gazeta.dt.ua/internal/prezidentski-reytingi-panove-tilki-bez-metushni-.html>) за 26 червня 2015. Процитовано 28 липня 2015.
41. Президентські рейтинги. Панове, тільки без метушні... (<https://web.archive.org/web/20211127132019/https://zn.ua/ukr/internal/prezidentski-reytingi-panove-tilki-bez-metushni-.html?page=4&items=31>). Архів оригіналу (<http://dt.ua/internal/prezidentski-reytingi-panove-tilki-bez-metushni-.html?page=4&items=31>) за 27 листопада 2021. Процитовано 5 липня 2017.
42. Кличко зрівнявся у рейтингу із Януковичем (<https://web.archive.org/web/20150910021304/http://www.pravda.com.ua/news/2013/05/20/6990264/>). Архів оригіналу (<http://www.pravda.com.ua/news/2013/05/20/6990264/>) за 10 вересня 2015. Процитовано 28 липня 2015.
43. Президентские рейтинги Януковича и Кличко почти сравнялись (<http://kominternovo.com/ru/politica/ludi/518-prezidentskiye-reytingi-yanukovicha-i-klichko-pochti-sravnyalis.html>)^[недоступне посилання з липня 2019]
44. В рейтинге кандидатов в президенты Порошенко опередил Тимошенко и Кличко (https://web.archive.org/web/20140726194244/http://zn.ua/POLITICS/v-reytinge-kandidatov-v-prezidenty-poroshenko-operedil-timoshenko-i-klichko-140536_.html). Архів оригіналу (http://zn.ua/POLITICS/v-reytinge-kandidatov-v-prezidenty-poroshenko-operedil-timoshenko-i-klichko-140536_.html) за 26 липня 2014. Процитовано 28 липня 2015.
45. КМИС: президентский рейтинг Тимошенко превысил 24 % (https://web.archive.org/web/20170205095523/http://lb.ua/news/2016/06/09/337349_kmis_prezidentskiy_reyting.html). Архів оригіналу (http://lb.ua/news/2016/06/09/337349_kmis_prezidentskiy_reyting.html) за 5 лютого 2017. Процитовано 4 лютого 2017.
46. На выборах в Киеве во втором туре встретятся Кличко и Береза, — опрос (https://web.archive.org/web/20150904025441/http://lb.ua/news/2015/07/22/311595_viborah_kieve_vtorom_ture.html). Архів оригіналу (http://lb.ua/news/2015/07/22/311595_viborah_kieve_vtorom_ture.html) за 4 вересня 2015. Процитовано 29 серпня 2015.
47. Третина киян оцінюють роботу Кличка на «тріюку» (https://web.archive.org/web/20170304042959/http://galinfo.com.ua/news/tretyna_kyuan_otsinyuyut_robotu_klychka_na_triyku_241906.html). Архів оригіналу (http://galinfo.com.ua/news/tretyna_kyuan_otsinyuyut_robotu_klychka_na_triyku_241906.html) за 4 березня 2017. Процитовано 3 березня 2017.
48. Кличко знову переміг би на виборах мера Києва (https://web.archive.org/web/20170202013954/http://dt.ua/POLITICS/klichko-znovu-peremig-bi-na-viborah-mera-kiyeva-222565_.html). Архів оригіналу (http://dt.ua/POLITICS/klichko-znovu-peremig-bi-na-viborah-mera-kiyeva-222565_.html) за 2 лютого 2017. Процитовано 22 січня 2017.
49. Група Рейтинг: 60 % киян найбільше турбує вартість комунальних послуг (<https://web.archive.org/web/20171201043809/https://mresearcher.com/2017/06/grupa-rejting-60-kiyan-najbilshe-turbuye-varnist-komunalnih-poslug.html>). Архів оригіналу (<https://mresearcher.com/2017/06/grupa-rejting-60-kiyan-najbilshe-turbuye-varnist-komunalnih-poslug.html>) за 1 грудня 2017. Процитовано 5 липня 2017.
50. ТИМОШЕНКО, ПОРОШЕНКО, БОЙКО — ЛІДЕРИ ПРЕЗИДЕНТСЬКОГО РЕЙТИНГУ (<https://web.archive.org/web/20171201034654/https://www.volynnews.com/news/policy/tymoshenko-poroshenko-boyko-lidery-prezidentsko-reytingu/>). Архів оригіналу (<https://www.volynnews.com/news/policy/tymoshenko-poroshenko-boyko-lidery-prezidentsko-reytingu/>) за 1 грудня 2017. Процитовано 5 липня 2017.
51. У президентському рейтингу лідирують Тимошенко, Порошенко і Бойко (соціопитування) (<https://web.archive.org/web/20170630145812/http://everyday.sumy.ua/u-prezidentskomu-rejtingu-lidiruyut-timoshenko-poroshenko-i-bojko-socopituvannya/>). Архів оригіналу (<http://everyday.sumy.ua/u-prezidentskomu-rejtingu-lidiruyut-timoshenko-poroshenko-i-bojko-socopituvannya/>) за 30 червня 2017. Процитовано 5 липня 2017.
52. СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНІ НАСТРОЇ КИЯН (20-27 СЕРПНЯ 2019 РОКУ) (https://web.archive.org/web/20190831144610/http://ratinggroup.ua/research/regions/obschestvenno-politicheskie_nastroeniya_kievlyan_20-27_avgusta_2019_goda.html). Архів оригіналу (http://ratinggroup.ua/research/regions/obschestvenno-politicheskie_nastroeniya_kievlyan_20-27_avgusta_2019_goda.html) за 31 серпня 2019. Процитовано 31 серпня 2019.
53. З'явився рейтинг електоральних симпатій киян (<https://web.archive.org/web/20211127132032/https://www.rbc.ua/ukr/news/novavilsya-reyting-elektoralnih-simpativ-1586768277.html>). Архів оригіналу (<https://www.rbc.ua/ukr/news/novavilsya-reyting-elektoralnih-simpativ-1586768277.html>) за 27 листопада 2021. Процитовано 5 липня 2017.

<https://www.pravda.com.ua/news/poyavilsya-reyting-elektoralnyh-simpatiy-1586768277.html>) за 27 листопада 2021. Процитовано 29 квітня 2020.

54. Цензор.НЕТ. Вибори мера Києва: Кличко - 42,5%, Пальчевський - 12,4%, Ткаченко - 7,2%, Притула - 6,8%, - опитування "Соціального моніторингу" (https://web.archive.org/web/20211127132017/https://censor.net/ua/news/3198589/vybory_mera_kyueva_klychko_425_palchevskyyi_124_tkachenko_72_prytula_68_opytuvannya_sotsialnogo_monitoryngu). *Цензор.НЕТ* (укр.). Архів оригіналу (https://censor.net.ua/ua/news/3198589/vybory_mera_kyueva_klychko_425_palchevskyyi_124_tkachenko_72_prytula_68_opytuvannya_sotsialnogo_monitoryngu) за 27 листопада 2021. Процитовано 30 травня 2020.
55. Цензор.НЕТ. Вибори до Київради: "Європейська Солідарність" - 21%, "Слуга народу" - 18%, УДАР - 13%, - опитування "Соцісу" (https://web.archive.org/web/20211127131952/https://censor.net/ua/news/3198061/vybory_do_kyivrady_yevropeyiska_solidarnist_21_sluga_narodu_18_udar_13_opytuvannya_sotsisu). *Цензор.НЕТ* (укр.). Архів оригіналу (https://censor.net.ua/ua/news/3198061/vybory_do_kyivrady_yevropeyiska_solidarnist_21_sluga_narodu_18_udar_13_opytuvannya_sotsisu) за 27 листопада 2021. Процитовано 30 травня 2020.
56. Кличко підтвердив, що знову балотуватиметься в мери (<https://web.archive.org/web/20200608071544/https://www.pravda.com.ua/news/2020/05/30/7253837/>). *Українська правда* (укр.). Архів оригіналу (<https://www.pravda.com.ua/news/2020/05/30/7253837/>) за 8 червня 2020. Процитовано 30 травня 2020.
57. Жителі Києва довіряють Кличку більше, ніж Зеленському - опитування "Рейтингу" (<https://web.archive.org/web/20210726094053/https://ua.interfax.com.ua/news/general/756949.html>). Архів оригіналу (<https://ua.interfax.com.ua/news/general/756949.html>) за 26 липня 2021. Процитовано 19 вересня 2021.
58. кличко - "а сегодня в завтрашний день не все могут смотреть..." (<https://www.youtube.com/watch?v=YSsKw8gRVIY>). *YouTube*. Nick Bruk. 12 грудня 2013. Архів (<https://web.archive.org/web/20140816074759/http://www.youtube.com/watch?v=YSsKw8gRVIY>) оригіналу за 16 серпня 2014. Процитовано 3 червня 2021.
59. Кличко продолжает удивлять искусным владением речью (<https://www.youtube.com/watch?v=mtUPWaLpTfs>). *YouTube*. Сайт Топор. 17 грудня 2013. Архів (<https://web.archive.org/web/20151205064119/https://www.youtube.com/watch?v=mtUPWaLpTfs>) оригіналу за 5 грудня 2015. Процитовано 3 червня 2021.
60. Архівована копія (<https://web.archive.org/web/20140228233833/http://www.youtube.com/watch?v=it50mUX74jU>). Архів оригіналу (<https://www.youtube.com/watch?v=it50mUX74jU>) за 28 лютого 2014. Процитовано 2 жовтня 2014.
61. Архівована копія (https://web.archive.org/web/20141006105902/http://tvi.ua/new/2014/08/20/klychko_u_mene_ye_dva_zastupnyky_chotyry_z_yakym_vezhat_u_kabmini_video_fotozhaby). Архів оригіналу (http://tvi.ua/new/2014/08/20/klychko_u_mene_ye_dva_zastupnyky_chotyry_z_yakym_vezhat_u_kabmini_video_fotozhaby) за 6 жовтня 2014. Процитовано 2 жовтня 2014.
62. КЛИЧКО ГОТОВИЙ НАДРУКУВАТИ ЗБІРКУ СВОЇХ «ЛЯПІВ» І ПРОДАВАТИ ЇХ В РОСІЮ ЗА ДОЛАРИ (<https://web.archive.org/web/20170204003807/http://tsn.ua/kyiv/klichko-gotoviy-nadrukuvati-zbirku-svoyih-lyapiv-i-prodavati-yih-v-rosiyu-za-dolari-375532.html>). Архів оригіналу (<http://tsn.ua/kyiv/klichko-gotoviy-nadrukuvati-zbirku-svoyih-lyapiv-i-prodavati-yih-v-rosiyu-za-dolari-375532.html>) за 4 лютого 2017. Процитовано 3 лютого 2017.
63. Кличко готовий випустити збірку своїх «перлів» (<https://web.archive.org/web/20170204085145/http://tabloid.pravda.com.ua/lounge/5448baf832515/>). Архів оригіналу (<http://tabloid.pravda.com.ua/lounge/5448baf832515/>) за 4 лютого 2017. Процитовано 3 лютого 2017.
64. Кличко впав із велосипеда дорогою в мерію (<https://web.archive.org/web/20170126235531/http://ua.korrespondent.net/city/kyev/3672443-klychko-vpav-iz-velosypeda-dorohou-v-meriui#1>). Архів оригіналу (<http://ua.korrespondent.net/city/kyev/3672443-klychko-vpav-iz-velosypeda-dorohou-v-meriui#1>) за 26 січня 2017. Процитовано 20 січня 2017.
65. Кличко урочисто відкрив автоматичний туалет (<https://web.archive.org/web/20170506195910/http://ukranews.com.ua/news/495729-klychko-urochysto-vidkryv-avtomatychnyy-tualet>). *ukranews.com*. Українські новини. 6 травня 2017. Архів оригіналу (<http://ukranews.com/ua/news/495729-klychko-urochysto-vidkryv-avtomatychnyy-tualet>) за 6 травня 2017.
66. Кличко видав книжку своїх смішних фраз і відпустив кілька шпильок у бік Зеленського (<https://web.archive.org/web/20201202054508/https://www.pravda.com.ua/news/2020/11/26/7274918/>). Архів оригіналу (<https://www.pravda.com.ua/news/2020/11/26/7274918/>) за 2 грудня 2020. Процитовано 29 листопада 2020.
67. Кличко улетел от жены, как 14 лет назад | Новости спорта | Бокс | Новини (<https://web.archive.org/web/20120401181242/http://sport.segodnya.ua/boxing/818925.html>). Архів оригіналу (<http://sport.segodnya.ua/boxing/818925.html>) за 1 квітня 2012. Процитовано 6 червня 2014.
68. Виталий Кличко — Биография, фото, обои, постеры — Знаменитые мужчины (<https://web.archive.org/web/20120425083842/http://men.org.ua/rus/?action=celeb&cid=65>). Архів оригіналу (<http://men.org.ua/rus/?action=celeb&cid=65>) за 25 квітня 2012. Процитовано 6 червня 2014.

69. Автобіографія і декларація Кличка В. В. (<https://web.archive.org/web/20141206040438/http://candidates.poroshenko.org.ua/userfile/3141276155424563258/>) Архів оригіналу (<http://candidates.poroshenko.org.ua/userfile/3141276155424563258/>) за 6 грудня 2014. Процитовано 29 листопада 2014.
70. Толстые братья Кличко в фильме-рекламе (<https://web.archive.org/web/20141011115925/http://sport.segodnya.ua/boxing/tolctye-bratja-klichko-v-filme-reklame.html>). Архів оригіналу (<http://sport.segodnya.ua/boxing/tolctye-bratja-klichko-v-filme-reklame.html>) за 11 жовтня 2014. Процитовано 18 вересня 2014.
71. Толстые братья Кличко (<https://web.archive.org/web/20160317053646/https://www.youtube.com/watch?v=7xjL-3mA41o>). Архів оригіналу (<https://www.youtube.com/watch?v=7xjL-3mA41o>) за 17 березня 2016. Процитовано 18 вересня 2014.
72. Enjoykin — Завтрашний День. (<https://web.archive.org/web/20140917141502/http://www.youtube.com/watch?v=yII07gxOAIY#t=78>) Архів оригіналу (<https://www.youtube.com/watch?v=yII07gxOAIY#t=78>) за 17 вересня 2014. Процитовано 17 вересня 2014.
73. Кличко запропонував депутатам вдарити його на рингу. (<https://web.archive.org/web/20140923110355/http://expres.ua/news/2014/09/18/114548-klychko-zaproponuvav-deputatam-vdaryty-yogo-ryngu>) Архів оригіналу (<http://expres.ua/news/2014/09/18/114548-klychko-zaproponuvav-deputatam-vdaryty-yogo-ryngu>) за 23 вересня 2014. Процитовано 18 вересня 2014.
74. Віталій Кличко програв 8-річній дівчинці (<https://web.archive.org/web/20170216222814/https://styler.rbc.ua/ukr/zhizn/vitaliy-klichko-proigral-letney-devochke-1445433301.html/amp>). Архів оригіналу (<https://styler.rbc.ua/ukr/zhizn/vitaliy-klichko-proigral-letney-devochke-1445433301.html/amp>) за 16 лютого 2017. Процитовано 16 лютого 2017.
75. 8-річна дівчинка перемогла Кличка (ФОТО) (<https://web.archive.org/web/20170216221705/http://fakty.ictv.ua/ua/index/read-news/id/1564607/>). Архів оригіналу (<http://fakty.ictv.ua/ua/index/read-news/id/1564607/>) за 16 лютого 2017. Процитовано 16 лютого 2017.
76. Кличко має 7 велосипедів, білий рояль і 8,5 мільйонів євро, які комусь позичив (<https://web.archive.org/web/20161115140856/http://www.pravda.com.ua/news/2016/10/30/7125278/>). Архів оригіналу (<http://www.pravda.com.ua/news/2016/10/30/7125278/>) за 15 листопада 2016. Процитовано 31 січня 2017.
77. Кличко: Кожне відрядження я використовую в інтересах Києва (<https://web.archive.org/web/20170211081144/http://kiev.klichko.org/news/?id=2244>). Архів оригіналу (<http://kiev.klichko.org/news/?id=2244>) за 11 лютого 2017. Процитовано 9 лютого 2017.
78. Віталія та Володимира Кличків внесли до Книги рекордів Гіннеса (<https://web.archive.org/web/20181002224558/https://ukranews.com/ua/news/587114-vitaliya-ta-volodymyra-klychkiv-vnesly-do-knygy-rekordiv-ginnesa>). *ukranews.com* (ua). Архів оригіналу (<https://ukranews.com/ua/news/587114-vitaliya-ta-volodymyra-klychkiv-vnesly-do-knygy-rekordiv-ginnesa>) за 2 жовтня 2018. Процитовано 3 жовтня 2018.

Див. також

- [Кличко Володимир Володимирович](#)

Посилання

- *Кличко Віталій Володимирович* (https://twitter.com/Vitaliy_Klychko) у соціальній мережі «Твіттер»
- Офіційний сайт партії «УДАР (Український Демократичний Альянс за Реформи) Віталія Кличка» (<http://www.klichko.org/>)
- Офіційний сайт Братів Кличків (<http://www.klitschko.com/>)
- Особистий блог Віталія Кличка (<http://klichko-vitaly.livejournal.com/>)
- Офіційний сайт фан-клубу братів Кличків «Братство Кличко» (<https://klitschko-brothers.com/>) (рос.)
- Блог про Віталія Кличка (<https://web.archive.org/web/20090423105316/http://vitali-klichko.org.ua/>)
- Як мер Тернополя виживає за рахунок міського бюджету (<https://www.youtube.com/watch?v=hXbJaoau2ds>) // Гроші.
- Скелет Рыбки в шкафу у Кличко (<https://web.archive.org/web/20130824163623/http://dv-gazeta.info/obschestvo/skelet-rybki-v-shkafu-u-klichko.html>) (рос.)

Очільники міської влади Києва

Ганко Онкович (бл. 1500–1514) · Ян (1514–1528) ·
Іван Черевчей (1528–1540) ·

Литовсько-польська доба

Війти

Ян Дхоревський (1540–1548) ·
Семен Мелешкович (1548–1550) ·
Максим Хонич (1550–1555) ·
Семен Мелешкович (бл. 1556–1563) ·
Богуш Ленкевич (1563–1564) ·
Юрій Климович (1565–1566) ·
Василь Черевчей (1566–1567) ·
Станіслав Соколовський (1568–1570)
Гаврило Рой (1570–1575) · Федір Черевчей (1576–1581) ·
Семен Конашкович (1581–1587) ·
Федір Вовк (1587–1593) · Еразм Стравинський (1593) ·
Яцько Балика (1593–1612) ·
Федір Ходика-Кобизевич (1613–1618, 1621–1625) ·
Артем Конашкович (1625–1628) ·
Созон Балика (1628–1629) · Іван Євсейович (1629–1631) ·
Стефан Кривкович (1631–1632) ·
Йосиф Ходика (1633–1641) ·
Самійло Мефедович (1641–1644) ·
Андрій Ходика-Кобизевич (1644–1649)

Каштеляни

Михайло Вишневецький (з 1569) · Павло Сапега ·
Яків Чаплич (бл. 1600) · Юрій Вишневецький (з 1609) ·
Адам Сангушко (з 1619) · Георгій Чаплич ·
Гаврило Гойський (до 1623) · Роман Гойський (1632) ·
Мартин Калиновський ·
Олександр Пісочинський (до 1646) ·
Адам Кисіль (до 1647) ·
Максиміліян Бжозовський (з 1648) ·
Збігнев Горайський (до 1655) · Стефан Чарнецький ·
Александр Тарновський (до 1662) ·
Стефан Замойський ·
Миколай Подльодовський (з 1671) ·
Маріуш-Станіслав Яскульський (1676) ·
Франциск Дідушицький ·
Ярош Куропатницький (до 1696) ·
Станіслав Миколай Коссаковський (до 1706) ·
Фелікс (Феліціан) Чермінський ·
Юзеф Станіслав Потоцький (до 1722) ·
Казімеж Стецький (до 1748) · Никодим Воронич (до 1761) ·
Мацей Лянцкоронський (до 1772) ·
Юзеф Стемпковський (до 1785) ·
Александр Любомирський (1785–1790) ·

Війти

Богдан Сомкович (1649–1660) ·
Данило Полоцький (1660–1675) ·
Федір-Ждан Тадрина (1675–1677) ·
Ждан Тадрина (1677–1687) ·
Ян Биковський (1687–1699) ·
Федір Биковський (1699) ·

Московське царство
Російська імперія

	<p><u>Дмитро Полоцький</u> (1699–1723) · <u>Кузьма Кричевиць</u> (1733–1734) · <u>Павло Войнич</u> (1734–1751) · <u>Іван Сичевський</u> (1753–1766) · <u>Григорій Пивоваров</u> (1766–1781)</p>
Міські голови	<p><u>Яків Давидовський</u> (1781–1785) · <u>Василь Копистенський</u> (1785–1787) · <u>Юхим Митюк</u> (1787–1790) · <u>Григорій Радзицький</u> (1790–1798)</p>
Війти	<p><u>Григорій Радзицький</u> (1798–1801) · <u>Георгій Рибальський</u> (1801–1813) · <u>Пилип Лакерда</u> (1813–1814) · <u>Михайло Григоренко</u> (1815–1826) · <u>Григорій Киселівський</u> (1826–1834)</p>
Міські голови	<p><u>Парфеній Дехтерьов</u> (1835–1837) · <u>Павло Єлісєєв</u> (1837–1838) · <u>Іван Ходунов</u> (1838–1841) · <u>Готліб Фінке</u> (1841–1844) · <u>Іван Ходунов</u> (1844–1847) · <u>Микола Балабуха</u> (1847–1851) · <u>Іван Ходунов</u> (1851–1853) · <u>Григорій Покровський</u> (1853) · <u>Семен Личков</u> (1853–1854) · <u>Андрій Бухтєєв</u> (1854–1857) · <u>Григорій Покровський</u> (1857–1860) · <u>Йосип Завадський</u> (1860–1863) · <u>Федір Войтенко</u> (1863–1871) · <u>Павло Демидов Сан-Донато</u> (1871–1872) · <u>Густав Ейсман</u> (1872–1873) · <u>Павло Демидов Сан-Донато</u> (1873–1874) · <u>Микола Ренненкампф</u> (1875–1879) · <u>Густав Ейсман</u> (1879–1884) · <u>Іван Толлі</u> (1884–1887) · <u>Степан Сольський</u> (1887–1900) · <u>Василь Проценко</u> (1900–1906) · <u>Іполит Дьяков</u> (1906–1916) · <u>Федір Бурчак</u> (в. о., 1916–1917))</p>

Російська республіка
Українська Народна Республіка
Українська Держава

Євген Рябцов (1917–1918) · Іполит Дьяков (1918) ·
Євген Рябцов (1918–1919) · Петро Бутенко (1919) ·
Микола Літвицький (1920)

УРСР

Григорій Чудновський (1918) · Андрій Бубнов (1919) ·
Андрій Іванов (1919–1920) · Михайло Вєтошкін (1920) ·
Ян Гамарник (1920–1923) · Григорій Гринько (1923–1925) ·
Пантелеймон Свистун (1925) · Панас Любченко (1925–1927) ·
Юрій Войцехівський (1928–1932) · Іван Воробйов (1932) ·
Василь Биструков (1932–1934) · Рафаїл Петрушанський (1934–1937) ·
Павло Христич (1937) · Тарас Мітулинський (1937) ·
Микола Пашко (1937–1938) · Іван Шевцов (1938–1941) ·
Олександр Оглоблін (1941) · Володимир Багазій (1941–1942) ·

Райхскомісаріат УкраїнаЛеонтій Форостівський (1942–1943)**УРСР****Голови виконавчого комітету міської ради**

Леонід Лебець (1943–1944) ·
Федір Мокієнко (1944–1946) ·
Федір Чеботарьов (1946–1947) ·
Олексій Давидов (1947–1963) ·
Михайло Бурка (1963–1968) ·
Володимир Гусєв (1968–1979) ·
Валентин Згурський (1979–1990) ·
Микола Лаврухін (1990) ·
Григорій Малишевський (1990–1991)

Голови міської ради

Арнольд Назарчук (1990) ·
Григорій Малишевський (1990–1991)

Україна**Голови міської ради**

Григорій Малишевський (1991) ·
Олександр Мосіюк (в. о., 1991–1992) ·
Василь Нестеренко (1992–1994) ·
Леонід Косаківський (1994–1997) ·
Олександр Омельченко (1998–1999)

Голови виконавчого комітету міської ради

Григорій Малишевський (1991) ·
Олександр Мосіюк (в. о., 1991–1992) ·
Іван Данькевич (в. о., 1992) ·
Леонід Косаківський (1994–1995)

Міські голови

Леонід Косаківський (1997–1998) ·
Олександр Омельченко (1999–2006) ·
Леонід Черновецький (2006–2012) ·
Галина Герега (в. о., 2012–2014) ·
Віталій Кличко (з 2014)

Представники Президента України — голови міської державної адміністрації

Іван Салій (1992–1993) ·
Іван Данькевич (в. о., 1993) ·
Леонід Косаківський (1993–1994)

Голови міської державної адміністрації

Леонід Косаківський (1995–1996) ·
Олександр Омельченко (1996–2006) ·
Леонід Черновецький (2006–2010) ·
Олександр Попов (2010–2013) ·
Анатолій Голубченко (т. в. о., 2013–2014) ·
Володимир Макеєнко (2014) ·
Володимир Бондаренко (2014) ·
Віталій Кличко (з 2014)

Начальники міської військової адміністрації

Микола Жирнов (з 2022)

Герої України (перелік)

1998 Б. Патон

1999	<u>Любов Мала</u> · <u>В. Сацький</u> · <u>В. Січовий</u> · <u>С. Антонєць</u> · <u>О. Галунєнко</u> · <u>М. Гордовєнко</u> · <u>С. Генєвський</u> · <u>Катерина Гордєйчук</u> · <u>С. Стрєбко</u> · <u>В. Петринюк</u> · <u>Альфред Козловський</u> · <u>В. Скопенко</u> · <u>Г. Скудар</u> · <u>І. Запорожець</u> · <u>Лука Сушко</u> · <u>І. Герасимов</u> · <u>Л. Кадєнюк</u> · <u>А. М'ялиця</u> · <u>П. Балабуєв</u>
2000	<u>М. Павлюк</u> · <u>В. Богуслав</u> · <u>П. Тронько</u> · <u>В. Філіпчук</u> · † <u>В. Чорновіл</u> · <u>О. Возіанов</u> · <u>М. Борисюк</u> · <u>В. Літвінов</u> · <u>М. Рудєнко</u>
2001	<u>С. Бубка</u> · <u>Т. Яблонська</u> · <u>О. Білаш</u> · <u>І. Дзюба</u> · <u>Т. Прошкуратова</u> · <u>І. Плющ</u> · <u>Л. Кравчук</u> · <u>О. Омельченко</u> · <u>Є. Березняк</u> · <u>В. Козявкін</u> · <u>Ю. Тішков</u> · <u>С. Родітелєв</u> · <u>Г. Астров-Шумілов</u> · <u>П. Солтус</u> · <u>П. Шаповалєнко</u> · <u>А. Лавринєнко</u> · <u>М. Бялик</u> · <u>Зінаїда Гришко</u> · <u>Ю. Баранов</u> · <u>В. Мурзенко</u>
2002	<u>В. Ткачук</u> · <u>О. Коросташов</u> · <u>М. Колєсса</u> · <u>І. Копичай</u> · <u>А. Дерюгіна</u> · † <u>А. Волошин</u> · <u>А. Криворучко</u> · <u>А. Француз</u> · <u>Г. Бондар</u> · <u>Г. Кірка</u> · † <u>В. Лобановський</u> · <u>О. Качура</u> · <u>Софія Ротару</u> · <u>Ф. Муравченко</u> · <u>А. Бугаєць</u> · <u>Ю. Алексєєв</u> · <u>В. Команов</u> · <u>Ф. Іванов</u> · <u>С. Поташник</u> · <u>Д. Моторний</u> · <u>О. Приліпка</u> · <u>О. Боровик</u> · <u>А. Пачєвський</u> · <u>В. Дідківський</u> · <u>А. Вуйчицький</u>
2003	<u>Ю. Звягільський</u> · † <u>В. Мельников</u> · <u>М. Янковський</u> · <u>В. Бойко</u> · <u>В. Поляченко</u> · <u>А. Авдєвський</u> · <u>В. Мороз</u> · <u>О. Рой</u> · <u>Т. Засуха</u> · <u>М. Гриньов</u> · <u>Р. Кириченко</u> · <u>Д. Мельничук</u> · <u>М. Васильченко</u> · <u>В. Сілецький</u> · <u>В. Синяков</u> · <u>М. Сургай</u>
2004	<u>В. Лук'яненко</u> · <u>Я. Микитин</u> · <u>С. Конюхов</u> · <u>М. Орленко</u> · <u>Ю. Бондін</u> · <u>Л. Литвинов</u> · <u>В. Щєголь</u> · <u>М. Костюченко</u> · <u>О. Владимирєнко</u> · <u>С. Тулуб</u> · <u>Яна Клочкова</u> · <u>В. Тацій</u> · <u>О. Жданов</u> · <u>П. Іващук</u> · <u>М. Вантух</u> · <u>Я. Швед</u> · <u>Т. Молчанова</u> · <u>Л. Яковишин</u> · <u>О. Бартєнєв</u> · <u>Ю. Бойко</u> · <u>П. Загребєльний</u> · <u>Л. Байсаров</u> · <u>Ю. Білобров</u> · <u>Д. Павличко</u> · <u>Фєвзі Якубов</u> · <u>Лєв Венєдиктов</u> · <u>В. Петренко</u> · <u>В. Смирнов</u> · <u>В. Матвієнко</u> · <u>І. Вужинський</u> · <u>В. Остапчук</u> · <u>Г. Книшов</u> · <u>А. Головко</u> · <u>О. Кудрєвич</u> · <u>П. Саблук</u> · <u>Т. Корост</u> · <u>В. Видобора</u> · <u>М. Гавриленков</u> · <u>В. Литвин</u> · <u>А. Шевченко</u> · <u>В. Кличко</u>
2005	<u>І. Даниленко</u> · <u>Максим Гулий</u> · <u>М. Сікорський</u> · <u>Д. Гнатюк</u> · <u>Л. Лук'яненко</u> · † <u>О. Берєст</u> · <u>О. Момотєнко</u> · <u>Б. Возницький</u> · <u>О. Шалімов</u> · † <u>В. Гетьман</u> · † <u>О. Гончар</u> · <u>М. Дорошко</u> · <u>І. Юхновський</u> · † <u>Г. Гонгадзе</u> · <u>Б. Олійник</u> · † <u>В. Стус</u> · <u>О. Силин</u>
2006	<u>Н. Матвієнко</u> · <u>І. Сподарєнко</u> · <u>Олена Юрковська</u> · † <u>М. Ващук</u> · † <u>В. Ігнатєнко</u> · † <u>О. Лєлєченко</u> · † <u>М. Титєнок</u> · † <u>В. Тішура</u> · † <u>М. Васи́лишин</u> · <u>Є. Мірошничєнко</u> · <u>В. Ніколаєв</u> · <u>Віра Роїк</u> · <u>В. Бондарєв</u> · <u>В. Шевченко</u> · <u>Юрій-Богдан Шухєвич</u> · <u>С. Хмара</u> · <u>І. Драч</u> · <u>А. Павленко</u> · <u>В. Оробєй</u> · † <u>Т. Маркус</u> · † <u>А. Шапіро</u> · <u>Є. Пронюк</u> · <u>В. Сташис</u> · <u>Валєнтин Ландик</u> · † <u>О. Масєльський</u>
2007	† <u>Олєкса Гірник</u> · † <u>Ю. Оробєць</u> · <u>Ю. Митропольський</u> · <u>І. Вакарчук</u> · † <u>К. Дерєв'янко</u> · <u>П. Костюк</u> · <u>В. Брюховєцький</u> · <u>М. Жауров</u> · <u>Ада Роговцева</u> · <u>Г. Вороновський</u> · <u>Б. Літвак</u> · <u>І. Балюк</u> · <u>Г. Берєзовський</u> · <u>В. Стєльмах</u> · <u>М. Романчук</u> · <u>М. Багров</u> · <u>О. Крижовачук</u> · <u>С. Рудєнко</u> · <u>С. Бистров</u> · <u>Ю. Грєчиха</u> · † <u>Р. Шухєвич</u> · <u>О. Вадатурський</u> · <u>І. Палій</u> · <u>Т. Шевченко</u> (<u>дирєктор АМК</u>) · † <u>В. Івчук</u>
2008	<u>В. Казаков</u> · <u>В. Моргун</u> · † <u>А. Солов'яненко</u> · <u>Марія Стеф'юк</u> · <u>В. Хорішко</u> · <u>В. Дзєнзерський</u> · <u>Н. Крюкова</u> · <u>Ю. Косюк</u> · <u>І. Гулий</u> · <u>М. Скорик</u> · <u>В. Грєчушкін</u> · <u>Б. Грядущий</u> · <u>В. Макаров</u> · <u>В. Сушкевич</u> · <u>А. Ковалєнко</u> · <u>А. Ровчак</u> · <u>М. Жар</u> · † <u>Г. Китастий</u>
2009	<u>Р. Іваничук</u> · <u>Є. Станкович</u> · † <u>В. Івасюк</u> · <u>Ю. Мушкетик</u> · <u>П. Муравський</u> · <u>Ю. Карасик</u> · <u>О. Порошенко</u> · <u>А. Паламарєнко</u> · <u>В. Зінкевич</u> · <u>С. Войтович</u> · <u>М. Бойко</u> · <u>О. Мостіпан</u> · <u>Т. Балагура</u> · <u>І. Пасічник</u> · <u>Є. Савчук</u> · <u>А. Кобзарєнко</u> · <u>П. Шилюк</u> · <u>Людмила Лятецька</u> · <u>Д. Ківа</u> · <u>Л. Губєрський</u> · <u>Г. Бобов</u> · <u>І. Гута</u> · <u>Ю. Мєльник</u> · <u>Віра Найдєнова</u> · <u>В. Чернишенко</u>

	Валентин Симоненко · М. Зубець
2010	†С. Бандера · Г. Омельченко · С. Бондарчук · В. Бар'яхтар · Ольга Басистюк-Гаптар · В. Волюков · О. Риженков · М. Шаповал · І. Юрченко · С. Шемук · І. Шевченко
2011	Володимир (Сабодан) · Б. Білаш · О. Ключников · Б. Рибалко · М. Степаненко · Б. Ступка · С. Трошин · Лариса Шитикова · В. Кошельник · С. Лазуренко · О. Однораленко
2012	О. Баталін · П. Гадз · О. Голубенко · В. Заклунна-Мироненко · М. Короленко · О. Мінаєв · Д. Романенко · С. Слюсар · С. Червонописський · Ю. Шидула
2013	О. Богданов · О. Мокринських · С. Обухов · В. Приз · В. Ремньов · І. Боримський · М. Матрунчик · Л. Шиман · Б. Дейч · С. Поважний · М. Резнікович
2014	†С. Кульчицький · †Костянтин Могилко · †Т. Сенюк · †Б. Завада · М. Забродський · †Є. Зеленський · І. Гордійчук · †Р. Лужевський · †Небесна сотня · †С. Кривоносов · †Д. Майборода · О. Петраківський
2015	†О. Аніщенко · І. Герасименко · О. Трепак · С. Шаптала · †О. Бадера · †Ю. Дяковський · †Ю. Поправка · †В. Рибак · †Д. Чернявський · Н. Савченко · В. Зубанич · С. Собко · О. Порхун · В. Гринюк · †Ю. Коваленко · †І. Зубков · †О. Міхнюк · †І. Зінич · В. Божок · Є. Межевікін · †С. Цимбал
2016	†В. Орленко · †Вячеслав Семенов · А. Ковальчук · В. Чибінєєв · †І. Брановицький · †С. Колодій · †О. Лавренко · †В. Гарматій · А. Ткачук · †А. Снітко · †С. Табала · †М. Яровий
2017	В. Жемчугов · †А. Кизило · †В. Сліпак · †Є. Тельнов · †Р. Аметов · †М. Жизневський · †Є. Лоскот · В. Тарасюк · †М. Шаповал · †О. Капуш
2018	†Є. Пікус · †О. Довгий · В. Соснін · †А. Конопльов
2019	Філарет · І. Віннік · †І. Момот · †А. Соколенко · †Д. Гончаренко · В. Грицак · †А. Волос · О. Ананенко · В. Беспалов · †Б. Баранов · †Д. Волочаєв · †Д. Каплунов · †А. Жук · †Р. Матвієць
2020	†Г. Бортюк · †С. Шатохін · †С. Михальчук · †С. Губанов · †Т. Матвіїв · †А. Кузьменко · †В. Кубрак · О. Коростельов · Ю. Рибчинський · †Ю. Горайський · Е. Атрашкевич · †О. Дегтярев · †І. Філіпчук · †В. Гапоненко · †Д. Лихно · †І. Матьков · †М. Микитюк · †О. Наумкін · †В. Овчарук · †Ю. Сологуб · †К. Статнік · †С. Хоменко
2021	†С. Білоус · †М. Ридзанич · Є. Сидоренко · †Н. Яремчук · В. Горбулін · І. Гельфгат · †С. Горбенко · †В. Гурняк · М. Крипак · †І. Левітас · †М. Верховгляд · †Р. Хамраєв · Д. Коцюбайло · †П. Полицяк · І. Поклад · †П. Півоваренко · †Л. Кіндзельський
2022	†М. Білоконь · †Ю. Блоха · Є. Бова · В. Боєчко · †Е. Вагоровський · †С. Васіч · †Є. Волков · А. Герус · В. Гуцул · †І. Дерусова · Д. Дикий · †А. Івашко · †О. Капічун · †Д. Коломієць · †О. Корпан · Д. Красильников · А. Круглов · †А. Літун · †О. Лук'янович · †О. Мариняк · †Г. Матуляк · І. Михальчук · †В. Мовчан · О. Мороз · О. Мостовий · †К. Мрочко · С. Мусієнко · †М. Несольоний · В. Ніколюк · †А. Нікончук · †О. Оксанченко · О. Павлюк · Є. Пальченко · †В. Пархомук · В. Пономаренко · В. Прокопенко · †В. Радіонов · В. Самофалов · †В. Сапило · †П. Сбитов · †О. Свинчук · †О. Сенюк · †В. Скакун · Ю. Содоль · †В. Українець · П. Федосенко · †А. Ханін · Л. Хода · Е. Хорошун · Д. Чавалах · †С. Чобану · В. Чорний · О. Яковенко
† — нагороджений посмертно курсив — нагороджений орденом «Золота Зірка» простий текст — нагороджений орденом Держави	

Чинні керівники адміністративних одиниць України

<p>Голови обласних (міських) державних адміністрацій</p>	<p>Вінницька (Сергій Борзов) • Волинська (Юрій Погуляйко) • Дніпропетровська (Валентин Резніченко) • Донецька ВЦА (Павло Кириленко) • Житомирська (Віталій Бунечко) • Закарпатська (Віктор Микита) • Запорізька (Олександр Старух) • Івано-Франківська (Світлана Онищук) • Київська (Олександр Павлюк) • Кіровоградська (Андрій Райкович) • Луганська ВЦА (Сергій Гайдай) • Львівська (Максим Козицький) • Миколаївська (Віталій Кім) • Одеська (Максим Марченко) • Полтавська (Дмитро Лунін) • Рівненська (Віталій Коваль) • Сумська (Дмитро Живицький) • Тернопільська (Володимир Труш) • Харківська (Олег Синегубов) • Херсонська (Геннадій Лагута) • Хмельницька (Сергій Гамалій) • Черкаська (Ігор Табурець) • Чернівецька (Сергій Осачук) • Чернігівська (В'ячеслав Чаус)</p> <p>м. Київ (Микола Жирнов) • м. Севастополь (—)</p>
<p>Голови обласних (міських) рад</p>	<p>Вінницька (Вячеслав Соколовий) • Волинська (Григорій Недопад) • Дніпропетровська (Микола Лукашук) • Донецька (—) • Житомирська (Володимир Федоренко) • Закарпатська (Володимир Чубірко) • Запорізька (Олена Жук) • Івано-Франківська (Олександр Сич) • Київська (Наталія Гунько) • Кіровоградська (Сергій Шульга) • Луганська (—) • Львівська (Ірина Гримак) • Миколаївська (Ганна Замазєєва) • Одеська (Григорій Діденко) • Полтавська (Олександр Біленький) • Рівненська (Сергій Кондрачук) • Сумська (Віктор Федорченко) • Тернопільська (Михайло Головка) • Харківська (Тетяна Єгорова-Луценко) • Херсонська (Олександр Самойленко) • Хмельницька (Віолета Лабазюк) • Черкаська (Анатолій Підгорний) • Чернівецька (Олексій Бойко) • Чернігівська (Олена Дмитренко)</p> <p>м. Київ (Віталій Кличко) • м. Севастополь (посада вакантна)</p>
<p>АР Крим</p>	<p>Голова Ради міністрів АР Крим (—) • Голова Верховної Ради АР Крим (—) • Представник Президента України в АР Крим (Антон Кориневич)</p>

Курсивом виділені виконувачі обов'язків

<p>У месенджерах</p>	<p>Telegram (https://t.me/vitaliy_klitschko)</p>
<p>У соціальних мережах</p>	<p>LiveJournal (http://klichko-vitaly.livejournal.com/) • Instagram (https://www.instagram.com/vitaliyklitschko) • Facebook (https://www.facebook.com/merkieva) • TikTok (https://www.tiktok.com/@klitschko.v) • Twitter (https://twitter.com/vitaliy_klychko)</p>
<p>Тексти творів</p>	<p>LibraryThing (https://www.librarything.com/author/klitschkovitali)</p>
<p>Аудіо, відео та фото</p>	<p>Вікісховище • Trading Card Database (https://www.tcdb.com/Person.cfm/pid/44379) • YouTube (https://www.youtube.com/channel/UCvsytGcgYkvwV1_Av8LqnAA)</p>
<p>Про аудіо, відео та фото</p>	<p>Filmportal.de (http://www.filmportal.de/film/daa0b4af1d9b422789e080fc51a1c886) • Internet Movie Database (https://www.imdb.com/name/nm0459889) • Kinopoisk (https://www.kinopoisk.ru/name/1479524/) • The Movie Database (https://www.themoviedb.org/person/559686)</p>
<p>Спорт</p>	<p>Munzinger Sport (https://www.munzinger.de/search/go/document.jsp?id=01000005089)</p>
<p>Тематичні сайти</p>	<p>Rodovid.org (http://uk.rodovid.org/wk/Person:156131) • Quora (https://www.quora.com/topic/Vitali-Klitschko)</p>
<p>Словники та енциклопедії</p>	<p>Велика норвезька (https://snl.no/Vitalij_Klitsjko) • Велика російська енциклопедія (https://bigenc.ru/text/2074111) • Енциклопедія сучасної України (http://esu.com.ua/search_articles.php?id=8452) • Шведська національна енциклопедія (https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/vitalij-klytjko) • Britannica (онлайн) (http://britannica.com/biography/Vitali-Klitschko) •</p>

	Brockhaus Enzyklopädie (https://brockhaus.de/ecs/enzy/article/klitschko-vitali) · Prabook (https://prabook.com/web/person-view.html?profileId=133438)
Довідкові видання	ЛІГА.Досьє (https://file.liga.net/persons/vitalii-klitchko) · Munzinger IBA (https://www.munzinger.de/search/go/document.jsp?id=00000029794)
Нормативний контроль	BNE: XX5261164 (http://catalogo.bne.es/uhtbin/authoritybrowse.cgi?action=display&authority_id=XX5261164) · BNF: 16617051t (http://catalogue.bnf.fr/ark:/12148/cb16617051t) · Freebase: /m/02pjn8 (https://www.google.com/search?kgmid=/m/02pjn8) · GND: 123965381 (http://d-nb.info/gnd/123965381) · GTAА: 237993 (http://data.beeldengeluid.nl/gtaa/237993) , 233833 (http://data.beeldengeluid.nl/gtaa/233833) · ISNI: 0000 0001 1490 9707 (http://isni-url.oclc.nl/isni/0000000114909707) · LCCN: n2006068982 (http://id.loc.gov/authorities/n2006068982) · MAK: 9810596950205606 (http://mak.bn.org.pl/cgi-bin/KHW/makwww.exe?BM=1&NU=1&IM=4&WI=9810596950205606) · NKC: xx0203199 (http://aut.nkp.cz/xx0203199) · NLP: A27610792 (http://mak.bn.org.pl/cgi-bin/KHW/makwww.exe?BM=1&NU=1&IM=5&WI=A27610792) · SUDOC: 112460437 (http://www.idref.fr/112460437) · VIAF: 43730672 (http://viaf.org/viaf/43730672) · WorldCat: lccn-n2006068982 (https://www.worldcat.org/identities/lccn-n2006068982)

Отримано з https://uk.wikipedia.org/w/index.php?title=Кличко_Віталій_Володимирович&oldid=34612541

Цю сторінку востаннє відредаговано о 23:59, 13 лютого 2022.

Текст доступний на умовах ліцензії Creative Commons Attribution-ShareAlike; також можуть діяти додаткові умови. Детальніше див. Умови використання.